

6-7(681-682)
25.03.2023
Հրատարակվում է
1999թ. սեպտեմբերից

Հանաչել գիտնականին եւ գիտաբար, իմանալ զբանս հանձարոյ

ԼՍՐԱՐԱՐ

Лусарар ●

ԿՐԹԱԳԻՏԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԹԵՐԹ

● Lusarar

«ՄԵՉ ՊԵՏՔ Է ԱՌԱՎԵԼ ԿԱՐԳԱՊԱՆ, ԱՌԱՎԵԼ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ, ՆՈՐԱՐԱՐ ԵՎ ԳԻՏԱԿԵՆՏՐՈՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳ»

Ա՛ կառավարություն

Արցախի Հանրապետության նախագահ Արայիկ Հարությունյանը մարտի 16-ին ստորագրել է հրամանագիր, համաձայն որի՝ Նորայր Յակովի Սկրտչյանը նշանակվել է Արցախի Հանրապետության կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարար:

Արցախի Հանրապետության պետական նախարար Գուրգեն Ներսիսյանը մարտի 16-ին կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարարության աշխատակազմին է ներկայացրել նորանշանակ նախարար Նորայր Սկրտչյանին:

Պետական նախարարը երախտագիտություն է հայտնել նախարարի պաշտոնակատար Հասմիկ Մինասյանին և կրթության ոլորտի բոլոր պատասխանատուներին՝ Արցախի շրջափակման այս ծանրագույն շրջանում ցուցաբերած անձնավեր

աշխատանքի համար, իսկ Նորայր Սկրտչյանին նաղթել բեղմնավոր աշխատանք:

«Մեզ անհրաժեշտ է առավել կարգապահ, առավել կազմակերպված, նորարար կրթության համակարգ, որը դասական դպրոցական կամ լսարանային կրթությունից զատ ունակ է թողարկել ժամանակակից մտածողությամբ երիտասարդություն, գիտական մտածողություն ունեցող սերունդ, հայրենիքի պաշտպան, դաստիարակված ու պիտանի հանրության անդամ», - իր խոսքում ասել է պետական նախարարը:

Հանդիպմանը քննարկվել են կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի բնագավառներում առկա օրակարգային մի շարք հարցեր, կարևորվել է մարզամշակութային կյանքի ակտիվացումը:

ԱՐՅԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ, ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ, ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ԵՎ ՄՊՈՐՏԻ ՆԱԽԱՐԱՐ ՆՈՐԱՅՐ ՅԱԿՈՎԻ ՍԿՐՏՉՅԱՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ՏՎՅԱԼՆԵՐ

Ծնվել է 1975 թվականին Ստեփանակերտ քաղաքում:

Կրթություն

2000թ. - Մոսկվայի ռազմական ակադեմիա, «Ունիվերսում» ինստիտուտ՝ էրիկսոնյան հիպոնոզի օրակավորում:

1991-1996թթ. - Լեռնային Ղարաբաղի պետական համալսարան՝ պատմության և օտար լեզվի բաժին:

1981-1991թթ. - Ստեփանակերտի խաչատուր Արվյանի անվան համար 1 միջնակարգ դպրոց:

Աշխատանքային գործունեություն

2023թ. մարտի 16 - ԱՀ կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարար:

2021թ. - ԱՀ ՊԲ հրամանատարի՝ բարոյահոգեբանական ապահովման գծով տեղակալ:

2019թ. - ՊԲ բարոյահոգեբանական ապահովման բաժնի պետ:

2011թ. - ՊԲ անձնակազմի հետ տարվող աշխատանքների բաժնի պետ:

2006թ. - միավորման հրամանատարի տեղակալ՝ ԱՀՍԱ գծով:

2006թ. - զորամասի հրամանատարի տեղակալ՝ ԱՀՍԱ գծով:

2003թ. - զորամասի հրամանատարի տեղակալ՝ ՊԱ գծով:

2000թ. - զորամասի հրամանատարի՝ ԱՀՍԱ գծով տեղակալ:

1993թ. - N զորամասի ՀՍՍ 2-ի նշանառու օպերատոր:

Պարգևներ

Պարգևատրվել է «Մարտական խաչ» 2-րդ աստիճանի շքանշանով, «Անբասիր ծառայության համար» 1-ին, 2-րդ, 3-րդ, 4-րդ աստիճանի, «Արիության», «Մարտական ծառայություն», «Գարեգին Տփղիս», «Մայրական երախտագիտություն», «ՀՀ զինված ուժեր 20 տարի», «Մարշալ Բաղդասյան», «Դրաստամատ Կանայան», «Հայաստանի երկրապահ», «Անվտանգության մարմինների 100-ամյակ», «ՀՀ զինված ուժեր 30 տարի», «Ներսես Շնորհալի» և այլ պետական ու զերատեսչական մեդալներով:

Այլ տվյալներ

1993-1994թթ. մասնակցել է Արցախի ազատագրական պայքարին:

Ամուսնացած է, ունի երկու դուստր և մեկ որդի:

ՄԻՋՈՑԱՌՈՒՄՆԵՐ՝ ՆԿԻՐՎԱԾ ԱՐԱՄ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆԻ ԾՆԵՂՅԱՆ 144-ԱՄՅԱԿԻՆ

Մարտի 22-ին ԱՀ ԿԳՄՍ նախարարության մշակութային ժառանգության և ժողովրդական արհեստների բաժնի նախաձեռնությամբ կազմակերպվել է միջոցառումների շարք՝ նվիրված Հայաստանի Առաջին Հանրապետության ականավոր պետական, հասարակական, ռազմական գործիչ, հայոց նորագույն պետականության հիմնադիր Արամ Մանուկյանի ծննդյան 144-ամյակին: Ստեփանակերտի մշակույթի և երիտասարդության պալատում կազմակերպված՝ «Արամ Մանուկյանի կյանքն ու գործունեությունը» խորագրով ցուցահանդեսին ներկա էին ԱՀ ԿԳՄՍ նախարար Նորայր Սկրտչյանը, ԱԺ պատգամավորներ, պետական այրեր, զերատեսչության անդամներ:

«Արամ Մանուկյանը մեզ և զալիք սերունդներին ավետել է մի մեծագույն ազգային կենսաբարոյական նշանակության պատգամ,

այն է՝ ապավինել մեր սեփական ուժերին, երբեք չվիատվել, շարունակել պայքարը հանուն ազատության և անկախության՝ մինչև հաղթական ավարտ: Ասել է թե, եթե ուզում ես քո նվիրական հայրենիքում ապրել խաղաղ ու երջանիկ, եթե ուզում ես տեր լինել քո նախնիներից ժառանգած սրբություններին ու սրբավայրերին, հանուն այդ արժեքների պատրաստ եղիր կատաղի և անգիջուն պայքարի: Այսօր

պատեհ առիթ է ևս մեկ անգամ վերահիմաստավորելու մեր ազգի անցած ճանապարհը Արամ Մանուկյանի ժամանակներից մինչև մեր օրերը», - ելույթի իր խոսքում նշեց ԱՀ ԿԳՄՍ նախարար Նորայր Սկրտչյանը:

«Արամը պայքարում էր բոլոր տեսակի խորթ երևույթների դեմ, և ամենամեծ պայքարն ուղղված էր հայ ժողովրդի հատվածականության դեմ: Հատկանշական է թշնամու հետ բանակցություններ վարելու նրա հմտությունը. թեպետ դիվանագետ չէր, բայց հաջողությամբ էր վարում բանակցությունները», - ԱՀ ԿԳՄՍ նախարարի տեղակալ Լեռնիկ Հովհաննիսյանն ամբողջացրեց Արամ Մանուկյանի կերպարը:

ՀՀԳ զերագույն մարմնի անդամ, ԱՀ ԱԺ պատգամավոր Դավիթ Իշխանյանը համեմատություններ անցկացրեց Արամ Մանուկյանի

ժամանակների և մեր օրերի միջև՝ ընդգծելով. «Արամ Մանուկյանը մեր վերջին 100-ամյա պատմության մեջ պետական մտածելակերպ ունեցող գործի լավագույն օրինակն է: Լիափույս եմ, որ ուսումնասիրելով Արամ Մանուկյանի կերպարը՝ ամեն ոք կփորձի իր մեջ գտնել Արամ Մանուկյանին: Նրա պատգամն իրագործված կլինի, եթե յուրաքանչյուրս ապրենք այդ ոգով, այդ ոճով և գործելակերպով»:

Այս դժվար ու խառը օրերին Արամ Մանուկյանի ազդեցիկ ու բացառիկ կերպարի մասին

«Արամ Մանուկյանի կյանքն ու գործունեությունը» խորագրով ցուցահանդեսն այցելուների համար բաց կլինի երկու շաբաթ:

Օրվա երկրորդ կեսին Մ. Մաշտոցի անվան հանրապետական գրադարանում անցկացվեց «Արամ Մանուկյան պետական գործի ավանդը հայկական պետականության հիմնադրման և կայացման գործում» խորագրով դասախոսություն-քննարկում:

Բանախոսները՝ ԱՀ նախագահի խորհրդական Արմեն Սարգսյանը, ԿԳՄՍ նախարարի տեղակալ Լեռնիկ Հովհաննիսյանն ու նախարարի խորհրդական Մելանյա Բալայանը, ներկայացրին պետական գործի կյանքը, գործունեությունը, դերը հայկական պետականության կայացման գործում: Հանդիպումը բանախոսների համար առիթ էր ևս մեկ անգամ խոսելու Արամ Մանուկյանի մեծության մասին, համեմատություններ անցկացնելու մեր օրերում տեղի ունեցող իրադարձությունների հետ, իսկ քննարկմանը մասնակցող երիտասարդների համար հնարավորություն՝ բացահայտելու Արամ Մանուկյանի բազմաշերտ կերպարը, հարուստ կենսագործունեությունը:

Քննարկման առանցքում հայրենիքի ու պետականության գաղափարն էր, մեր օրերում Ա. Մանուկյանի պես բացառիկ հատկանիշներով օժտված առաջնորդ ունենալու, գաղափարի շուրջ համախմբվելու անհրաժեշտությունը:

ԱՀ ԿԳՄՍ

ՇՐՋԱՓԱԿՄԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

ՊԱՅՔԱՐՆ ԱՍԵՆՈՒՐԵՔ Է՝ Ե՛Վ ԱՅԻՆԱՏԱՆՔՈՒՄ, Ե՛Վ ԱՏԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼՈՒ ՄԵՋ

«Որքան էլ դժվար լինեն ժամանակները, միևնույն է, գարունը ամենապայծառն ու ամենահուսադրողն է, որովհետև գարնանամուտն ազդարարում է նաև տարվա ամենագեղեցիկ տոն օրվա՝ Կանանց միամսյակի մասին»: Այս խոսքով է բացվել մարտի 16-ին Ստեփանակերտի մշակույթի և երիտասարդության պալատի ցուցասրահում կազմակերպված միջոցառումը, որը նախաձեռնել էր ԱԶ ԿԳՄՍՆ աշխատակազմի նախագորակոչային պատրաստության և արտադարձական ծրագրերի վարչության արտադարձական ծրագրերի բաժինը՝ կազմակերպելով հանրապետության շրջանների ՄՊՍԿ-ների սաների ձեռքի աշխատանքների ցուցահանդես-մրցույթ, որի հիմնական նպատակն է նպաստել աշակերտների գեղագիտական դաստիարակությանը և ստեղծագործական ունակությունների զարգացմանը, խթանել նրանց ստեղծագործական ունակությունները, աջակցել գործնական հմտությունների ձեռքբերմանը, ինչպես նաև ամրապնդել ՄՊՍԿ-ների միջև կապը՝ ապահովելով արդյունավետ փորձի փոխանակում:

Այսօր, երբ բոլորս պայքարում ենք մեր հողում ապրելու համար, Արցախում պիտի հնչի հենց հայկական երգն ու երաժշտությունը»: Եվ այս խոսքերից հետո առաջ են գալիս Ասկերանի ՄՊՍԿ Այգեստանի մասնաճյուղի պարի խմբակի (խմբակավար՝ Նանա Բարսեղյան) սաները՝ ներկայացնելով «Տարագ» պարը: Իսկապես, ինչքան գեղեցիկ են մեր աղջիկները, երբ հագնում են հայկական տարագ ու պարում հայկական պարեր:

«Մայր» բառը տիեզերական ո՞ր երևույթի հետ կարելի է համեմատել. հաղորդավարն առաջարկում է դա միասին պարզել Ռուբեն Կարոյանի՝ «Մայր» բանաստեղծությանը՝ Մարտունու ՄՊՍԿ ասանների խմբակի (խմբակավար՝ Իննա Աբրահամյան) սան Ավետ Ղազարյանի միջոցով. «Երկիրն իր չափով մեծ է, խոսք չունեն, բայց երբ մի վայրկյան նստեն մորս թով, աշխարհն ինչի՞ս է, տիեզերքն ունեն»:

Գեղեցիկ են բոլոր այն երգերը, բանաստեղծությունները, որոնք ծոնված են մայրերին: Ստեփանակերտի ՄՊՍԿ վոկալ բաժնի (խմբակավար՝ Զարյուհի Ղահրամանյան) սան Վարդուհի Մնացականյանը դա հաստատում է իր «Մայրիկ» երգով:

Յուսադրող է, երբ Ստեփանակերտում իրենց մի մասնիկն են բացել Շուշիի ու Ղարաբաղի ՄՊՍԿ-ները: Հասկանում ենք, որ պայքարը շարունակվում է: Հարյուրի ՄՊՍԿ պարի խմբակի (խմբակավար՝ Մարիամ Հարությունյան) սաների կատարմամբ «Հայկական պար»-ը հույս է ներշնչում, որ դեռ գալու են լավ ժամանակները:

Հարյուրի ՄՊՍԿ տիկնիկային թատրոնի խմբակի (խմբակավար՝ Արմեն Գաբրիելյան)

սան Անուշ Պետրոսյանը շիրազյան տողերով է գովերգում մայրական սերը:

Դահլիճում վերստին տրամադրություն է բարձրացնում հայկական երաժշտությունը, այս անգամ՝ Մարտակերտի ՄՊՍԿ պարի խմբակի (խմբակավար՝ Մարիամ Ստեփանյան) սաների միջոցով:

Այս ելույթներից հետո ներկաները շրջում են ՄՊՍԿ-ների տաղավարներով՝ ծանոթանալու դրանց բովանդակությանը, որոնք, անկեղծ ասած, իրենց ձևավորումներով հեռվից էլ կանչում էին: Ընդհանուր ինչ-որ բան ունենալով հանդերձ՝ յուրաքանչյուրն իր առանձնահատկությունն ունի: Ներկաները երկար կանգնում են Մարտակերտի ՄՊՍԿ-ի մեծ ու փոքր գորելենների, նկարների, գործած սփռոցների, Հաղորդի «Դռներ»-ի, Մարտունու՝ նուրբ ժանյակների, Ասկերանի՝ բազմազան ցուցանմուշների, Շուշիի՝ Սուրբ Ամենափրկիչ Ղազանցեցոցի, Ստեփանակերտի՝ հուլունքագործության և այլ աշխատանքների առջև:

Յուրաքանչյուր ՄՊՍԿ փորձել է Մայրության և գեղեցկության տոնի թեմայով իր տարբերակը ներկայացնել, ինչն էլ հենց մրցույթի գնահատող հանձնաժողովը հաշվի էր առնում: Վերջապես հասնում է ամփոփման ժամը: Հանձնաժողովի նախագահ՝ ԱԶ ԿԳՄՍ նախարարի խորհրդական Մելանյա Բալայանը ընդհանրացնում է հանձնախմբի անդամների գնահատականները:

- Այսօր այս բարդ իրավիճակում այստեղ՝

մեր հայրենիքում ապրելով, արարելով նորից փորձում ենք ապացուցել, որ մեր ժողովուրդը հավերժ է, և մեր պայքարը դեռ չի ավարտվել:

Պայքարն ամենուրեք է՝ և՛ աշխատանքում, և՛ ստեղծագործելու մեջ, այսինքն՝ յուրաքանչյուրս յուրովի ենք պայքարում մեր հայրենիքի համար:

Մ. Բալայանը խոստովանեց, որ հանձնախմբի համար դժվար է առանձնացնել որևէ մեկին, քանի որ բոլոր աշխատանքներն էլ արժանի են բարձր գնահատանքի: Պարզապես ելել են այն հանգամանքից, թե յուրաքանչյուրը ինչքանով է հարազատ մնացել թեմատիկային:

Հանձնախմբի որոշմամբ բոլոր մասնակից-

ները պարգևատրվեցին նախարարության պատվոգրով ու արժեքավոր նվերներով (նվերներն ընտրվել են այն հաշվարկով, որ դրանցով նոր աշխատանքներ ստեղծվեն):

Ժյուրիի գնահատման արդյունքներով առանձին պարգևատրվեցին Մարտակերտի ՄՊՍԿ-ի գորելենի խմբակը, լավագույն աշխատանքի հեղինակ՝ Ստեփանակերտի ՄՊՍԿ սան Օֆելյա Թորոսյանը, ակտիվ մասնակցության համար՝ Մարտունու, Հաղորդի և Շուշիի ՄՊՍԿ-ները:

Արցախակային երրորդ տեղն զբաղեցրեց և նախարարության պատվոգրով ու արժեքավոր նվերով պարգևատրվեց Մարտակերտի շրջանի ՄՊՍԿ-ն: Երկրորդ տեղը բաժին հասավ Ստեփանակերտի ՄՊՍԿ-ին: Առաջին տեղին արժանացավ Ասկերանի ՄՊՍԿ-ն:

Վերջնական գնահատականն այս էր. բոլորն են հաղթողներ, քանի որ շարունակում են ստեղծագործել, ապրել ու արարել Արցախ աշխարհում:

«ԼՈՒՍԱՐԱՐ»

ՄԵՐ ԱՆՁՈՒԳԱԿԱՆ ՈՒ ԱՆՍՊԱՌ ՄԱՅՐԵՆԻՆ

«Մեկ ազգի պահողը, իրար միացնողը լեզունն ա ու հավատը...»:

Արվյանական այս ոսկե տողերով են սկսում գրվածքս, քանի որ այսօր առավել, քան երբևէ, պետք է գիտակցենք այս բառերի նշանակությունը: Մեր սրտում և մտքում հար ու հավետ թող հնչեն մեր մայրենիին՝ հայոց լեզվին ծոնված ամեն բառ ու խոսք՝ որպես մեր ինքնության, մեր գոյության, մեր կամքի ու պայքարի ահագնագեր: Իսկ այդ գանգերն անընդհատ ու հստակ հնչեցնել է պետք: Այդպիսի մի գանգ էր փետրվարի 21-ին մայրաքաղաք Ստեփանակերտում տեղի ունեցած մրցույթ-ցերեկույթը՝ նվիրված մայրենիին:

Պահը խորհրդավոր էր, խորհրդանշական. չէ՞ որ երկու ամսից ավել շրջափակման մեջ գտնվող արցախցի հրաշամանուկները ոչ միայն եկել էին իրենց թոքավախո շուրթերով գովերգելու մեր մեսրոպաշունչ, աստվածային հայերենը, այլև միմուռից դաղված սրտի սթափեցնող խոսքը հղելու «կույր ու խուլ» աշխարհին, հաստատելու, որ իրենք այստեղ են՝ այս սուրբ հողակտրում, աշխարհից ու ամենքից անտեսված, բայց աշխարհին ու ամենքին թեկուզ աննշան օգտակար եղած այս «անհաղթելի մի բուռ աշխարհում»՝ Արցախում: Եկել էին, որ խրոխտ ծայրի ելևէջումները հայտնեն այն

փակ ականջներին, որ առայսօր «չեն լսում», եկել էին՝ իրենց աչքերի անհուն պարզությամբ արտացոլելու հողում եղած վիշտն ու հիասթափությունը, միևնույն ժամանակ ուժ գտնելով՝ փառաբանելու մեր պատմության

մրանք են մեզ ապրելու, արարելու ուժ տալիս, հույս ներշնչում:

Մրցույթի ընթացքում Մարտունու շրջանը պատվով ներկայացրին Սոսի՝ Զ. Հակոբյանի անվան միջնակարգ դպրոցի աշակերտները, որոնք ԱԶ ԿԳՄՍ-ի կողմից առանձնահատուկ ուշադրության արժանացան: Մեր սաները, գիտակցելով այգեկցիական առակների բարոյախոսությունը, սրտում կրելով կոմիտասյան «Կռունկ»-ի կարոտի ելևէջները, հավատալով հայոց կանաչ վեռներում կարոտով սպասված պայծառ գալիքին, Աստուծոց խնդրելով հույսի և լույսի հայրենիք, հանդես եկան ելույթներով, որոնք անտարբեր չթողեցին հանձնաժողովի անդամներին:

Օրեր անց՝ մարտի 16-ին, Սոսի միջնակարգ դպրոցում հանդիսավոր տողան էր՝ նվիրված վերոհիշյալ մրցույթում մրցանակային տեղեր զբաղեցրած աշակերտների պարգևատրման արարողությանը: Միջոցառումը խորհրդանշական էր նաև այն առումով, որ փետրվարի 19-ը Ամենայն հայոց բանաստեղծ Դովի. Թունանյանի ծննդյան օրն է, և այդ օրն էլ համարվում է Գիրք նվիրելու օր, ուստի աշակերտներին ԱԶ ԿԳՄՍՆ Լեզվի տեսչության պետ Արտակ Ղուլյանի կողմից անձամբ շնորհվեցին պատվոգրեր ու գրքեր: Գրքերն Արցախի մշակույթի, պատմության հուշարձանների պահպանության մասին էին, որոնց ընթերցանությունն էլ ավելի կնպաստի մատաղ սերնդի հայրենասիրական մղումներ-

ին, դաստիարակությանն ու ամրապնդմանը:

Պարգևատրվեցին Սուսաննա Ավետիսյանը՝ Մայրենի լեզվի միջազգային օրվա առթիվ կազմակերպված մրցույթում մայրենի լեզուն անաղարտ պահելու գործում ունեցած ավանդի համար, 8-րդ դասարանի աշակերտուհի Մայա Ղահրամանյանը՝ մրցույթում հաղթելու համար, 5-րդ դասարանի աշակերտուհի Արիանա Ստեփանյանը՝ մասնակցության համար, 4-րդ դասարանի աշակերտ Մարտին Գաբրիելյանը՝ մրցույթի «Լսող շունչ» անվանակարգում հաղթելու համար:

Աշակերտներին ոչ միայն պատրաստում են մրցույթին, այլև ոգևորում, թե են տալիս մեր բոլոր ուսուցիչները: Այսօր տեղին է, և հարկ է առանձնահատուկ շնորհակալություն հայտնել Սոսի միջնակարգ դպրոցի ՄԿԱԳՏՏ, հայոց լեզվի և գրականության ուսուցչուհի Սուսաննա Ավետիսյանին և երաժշտության ուսուցիչ Արսեն Բաղդասարյանին: Թող ձեր ուժն ու եռանդը անպառ լինեն՝ բարին, գեղեցիկը, դրականը, վեհն ու վսեմը սերմանելու սերունդներին: Թող այս սաների մեջ ապագայում հատանաքան անսանձք ձեր ստեղծագործական հուռնի փթթում ծիլերը: Թող արցախցի մանուկների շուրթերից հնչած խոսքերը հավետ լռեցնեն ամեն տեսակի վայրահաչոց, և Արցախն ապրի՝, ծիլ՝, ծաղկի՝...

Զ. ԳԱԲՐԻԵԼՅԱՆ
Սոսի միջն. դպրոցի հայոց լեզվի և գրականության ուսուցչուհի

ՀԱՄԱԿԱՐԳՎԱՆ ՀԱՅԱՏՅԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՊՐԵՋԱՆԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՆ ԱՅՍՈՐ

Աղբեջանի կրթական համակարգը ներթոժված է հայատյացությամբ: Հայի՝ որպես թշնամու կերպարի ձևավորումը տեղի է ունենում բոլոր հնարավոր հարթակներով ու միջոցներով: Ընտրված է առավել ազդեցիկ ճանապարհը՝ հանրակրթական դպրոցն ու մանկապարտեզը: Մանկապարտեզից սկսած, հայը թշնամի է, Ղարաբաղն ու Հայաստանը «զավթված աղբեջանական պատմական հորիզոն են», որոնք պետք է հետ բերվեն: Հայատյացության ու դեհումանիզմի սաղմնավորումը սկսվում է մանկապարտեզից և որպես պետական քարոզչության գլխավոր առաջնահերթություն՝ դրսևորվում կրթական համակարգի բոլոր օղակներում ու ծրագրերում: Այն ոչ միայն ծրագրված ու սուբստանց նկարագիր ունի հանրակրթական ծրագրերում, այլև, օրինակ, արտադպրոցական աշխատանքներում: Հոգվածում որպես օրինակ կարող ենք մի քանի նկարներ ցույց տալ աղբեջանցի երեխաների ու պատանիների նկարած նկարներից: Սարսափելի է, երբ կեղծարարության, ստի ու հայատյացության քարոզը դարձել է մակ աղբեջանական հեքիաթների սյուժեն և բովանդակությունը:

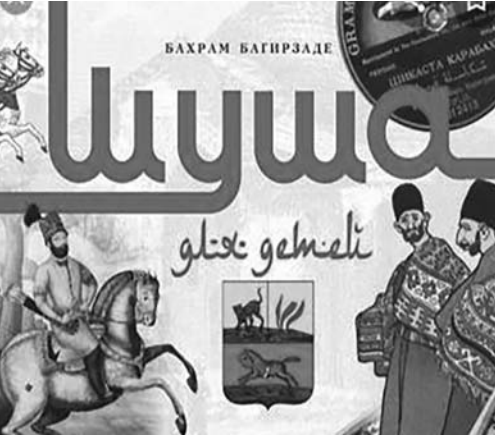
2015 թվականին Աղբեջանի Ազգային ժողովի հովանու ներքո կազմակերպվել է առաջին թատերական փառատոնը երեխաների ու երիտասարդների համար, որի գլխավոր թեման հայրենասիրությունն էր: Փառատոնին հաղթած թեմադրություններից էր Շ. Խեյրուլլայի «Իմ թշնամական խաղալիքը» մոնոներկայացումը, որտեղ խաղալիքի սիմվոլացումը կատարվել է հայ մեծ զորավար Անդրանիկ Օզանյանի հետ: Բայց Անդրանիկն այստեղ զորավար չէ, այլ խաղալիք: Այստեղ կերպարի ապամարդկայնացումից և ապանձնայնացումից զատ տեղի է ունենում հայ հերոսի ծայրահեղ վարկաբեկում, որի տակ մտնում է մակ մի ամբողջ ժողովուրդ:

Հայի՝ որպես թշնամու կերպարի ծայրահեղ վարկաբեկման օրինակներ են «Հեքիաթ Իլիամի մասին», «Վատ հարևան» «Իլիամի կինը», «Անմեղ կինը» հեքիաթները: Առաջին հեքիաթում Իլիամը բարի ու աշխատասեր դարբին է, և դավաճան հայերը անմեղ մարդուն առանց պատճառի սպանում են: Հեքիաթում դավաճանության որակներ են վերագրվում հայերին ու ռուսներին: «Վատ հարևան»-ի մեջ Ռուվանը դրական կերպարի մարմնացում է, իսկ հայի բացասական կերպարն արտացոլվել է Վարդան անունով մարդու միջոցով, որն ունի ամենավատ մարդկային որակները և մախանձից դրդված խեղճ Ռուվանին նետում է ջրհորը: Իսկ «Անմեղ կինը» հեքիաթի բացասական կերպարը մարմնավորվել է հայանուն աղջկա՝ Սիրանուշի մեջ: Նա Հայաստան աշխարհից ուղարկված խաբեբա է, որը չարաշահում է շահի վատաբերությունը: Հեքիաթից է սկսվում ոչ միայն գեղարվեստական աշխարհի ճանաչումը, այլ նաև սոցիալականացման գործընթացը: Այսպիսի հեքիաթները, որոնց շարքը երկար կարելի է շարունակել, չեն կարող սերնդի դաստիարակության ու սոցիալականացման ճիշտ ճանապարհ դառնալ:

Հայատյացությունը համակարգված ու ծրագրված է՝ սկսած հանրակրթական դպրոցների տարրական օղակից: Դրանք «Աղբեջաներեն լեզու» և «Ճանաչիր աշխարհը», «Ռուսաց լեզու», «Աղբեջանի պատմություն», «Աղբեջանի աշխարհագրություն», «Գրականություն» և այլն դասագրքե-

րի շրջանակներում են, որտեղ հայերի թշնամական կերպարը հասցված է ծայրահեղ վարկաբեկման: Ի դեպ, հայկական դպրոցների հանրակրթական ծրագրերի տարրական օղակում չկա և ոչ մի ստեղծագործություն, պատմվածք ու բանաստեղծություն, որը վերաբերի աղբեջանցիներին կամ թուրքերին, կամ էլ բովանդակային առումով լինի ատելությանը, թշնամանքով ու ագրեսիայով լցված: Մինչդեռ Աղբեջանի հանրակրթական դպրոցներում առավոտը սկսվում է «Ղարաբաղը Աղբեջան է» ուղերձով: Դպրոցականները երեք անգամ բարձրաձայն կրկնում են «Ղարաբաղն Աղբեջան է» արտահայտությունը, երեք անգամ կրկնվում է հայերի՝ թշնամի լինելու արտահայտությունը՝ դուշման, դուշման, դուշման: Թշնամական կերպարի գեներացիան հասցված է սևեռուն մտքի. այն ամենուր է: «Մաթեմատիկա», «Կենսաբանություն», «Երաժշտություն» դասագրքերը, որոնք առաջին հայացքից, թվում է, հնարավոր չէ հայատյացության մասին որևէ բովանդակություն պարունակել, բայց այստեղ ևս առաջադրված խնդիրներն անգամ կառուցված են հայերի նկատմամբ արտահայտված խորն ատելության ու թշնամանքի հիմքի վրա: Մանկական բանաստեղծություններ, շուտասելուկներ, ասացվածքներ, շրջասույթներ, երգեր, բեմադրություններ, որոնք ագրեսիայի վերբալ դրսևորումներ են: Մանկական ու պատանեկան նկարների ցուցահանդեսները նույնպես կամխատրամադրվածություն ու ստերեոտիպ վարքի դրսևորումներ են:

44-օրյա պատերազմից հետո մեծ ինտենսիվությամբ սկսել են տպագրվել գրքեր, որոնցում Արցախը ներկայացված է որպես Աղբեջան: Ի դեպ, միայն Արցախը չէ, Հայաս-

տանը, Երևանը, Սևանա լիճը ևս ներկայացվում են որպես Աղբեջանի օկուպացված տարածքներ: Պատկերազարդ «Շուշի» գիրքը նախատեսված է ինչպես նախադպրոցական տարիքի երեխաների, այնպես էլ կրտսեր դպրոցական և պատանեկության տարիքի երեխաների համար: Բանաստեղծ Ռուսլան Նովյակովի բանաստեղծությունները մտցվել են ուսուցիչների համար երաշխավորված մեթոդական գրականություն, որոնք նրանց հայեցողությամբ օգտագործվում են դասագործընթացում, երեխաների հետ կազմակերպվող միջոցառումներում: Մեթոդական նյութերը երաշխավորված ու հաստատված են լիազոր մարմնի կողմից:

Բավական է այդ նյութերից մեջբերել մեկ կամ երկու բանաստեղծություն, ինչը կամբողջ-

ացնի ավածի պատկերը: «Հայերը» բանաստեղծության մեջ, որի հեղինակը Ռուսլան Նովյակովն է, հանդիպում ենք.

Եթե նա քնած է օրորոցում,
Դանակը երկար մի՛ պահիր,
Գտիր ավելի սուրը և կտրիր վիզը:
Նա կեղտոտ հայն է:

Այս բանաստեղծության մեջ հայը սատա- նայի որդին է:

Սարսափելի է մակ «Երեքամյա ասկյար»-ի մասին բանաստեղծությունը, որի հեղինակը Ջաբիր Նովյակովն է:

Չենց արթնանում է քնից,
Չենքն է իսկույն վերցնում
Ամեն օր իմ թոռը փոքրիկ,
Մորթում, սպանում է թշնամուն:
Հագնում է զգեստը ասկյարի,
Կրում է գլխարկն ասկյարի,
Որպես իսկական զինվոր,
Չգաստ ու պատրաստ մա կանգնում
Ու հանկարծ ամբողջ ուժով
Նա ուռա է զիլ գոռում,

Եվ անցնում է հաղթանակով, Շուշիով, Խոջալուով: Եվ անցնում է մանուկ ասկյարը Մոզլի սարերով, Ազատ է Քյալբաջարը (Քարվաճառ) Ֆաշխատներից: Մարտնչում է փոքրիկ կտրիճը, Մեծերի փոխարեն է նա մարտնչում. Պաթարի, իմ մանուկ, Գուցե մեծերը քեզ նայելով ամաչեն: Եվ վաղ թե ուշ, ոչ միայն Ղարաբաղը, Այլև արյան որջ Երևանը պետք է վերցնել:

«Աղբեջաներեն» 2-րդ դասարանի դասագրքում հանդիպում ենք.

Ձմեռ պապիին ու Չյունամուշին
հայերը բաց չթողեցին Քյալբաջար ու Լա- չին (Քարվաճառ, Բերձոր),
Իմ երագանքն է, որ Ձմեռ պապը
Չյունով ծածկի սարերը բոլոր,
Եվ հաջորդ տարին մեզ հյուր կանչի Ղա- րաբաղ (Թարգանությունը ռուսերենից՝ Ան- ժելա Էլիբեգովայի և Չովիկ Ավանեսովի):

Առաջին հայացքից թվում է՝ երաժշտու- թյան դասագրքում ինչպե՞ս կարող է արտա- հայտվել հայատյացությունը, բայց արի ու տես, որ ագրեսիայով ներթոժված թեմատիկ նյութերն իրենց տեղը գտնում են բոլոր առարկայական ծրագրերում: 8-րդ դասարա- նի երաժշտության թեմատիկ նյութերից մե- կուն հանդիպում ենք Միրզա Բայրամովի խոսքով, Ուզեիր Հաջիբեյլիի երաժշտությամբ «Մայրիկի խրատը որդուն» երգին (Ռաջաբով

Օ., Քյազիմով Ն., Բաբաևա Ա., Երաժշտություն, դասագիրք, Բաքու, 2017, 96 էջ):

...Դու կտրիճ ես,
Եվ քո անունը տարածվել է բոլոր ծայրե- րում,
Քեզ արժանապատիվ մայր է ծնել, եղի՛ր
արժանավոր որդի,
Աղբեջանցի կտրիճների լուրը տարածվել է ամբողջ աշխարհում:

Յուրաքանչյուր սարի գագաթին Քյոռուլիի բերդն է,

Շուտով կմարի արյան ծարավ թշնամու սնապարծությունը:

Դաշտերը կդառնան նրա գերեզմանը,
Ու նրա պղծված շունչը կփչի:

Վերցրու սվինն ու խրի՛ր նրա աչքը, և թող խորտակվի նա արյան մեջ:

44-օրյա պատերազմից հետո Իլիամ Ալիևը բացեց «Հաղթանակի պուրակ», որտեղ ցու- ցադրության դրվեցին զոհված հայ զինվորնե- րի ու զինժառանգողների սաղավարտները, շո- րերը, մեքենաները, ռազմական տեխնիկան, որի վրա՝ ծաղրանքի ենթարկված հայ զին- վորների մանեկները:

Կեղծիքի, ստի, ատելության, ագրեսիայի, անհանդուրժողականության վրա հիմնված դաստիարակություն, կրթություն և սոցիալա- կանացում են անցնում մատաղ սերունդնե- րը, որոնց հոգեկան աշխարհը տրորվում, հարվածներ է ստանում վաղ մանկության տարիքից: Սրանք մարդու իրավունքների խախտման, բռնության ու անարդարության դասական օրինակներ են, որոնք ուր- վագծում են այս մարդկանց հասունության պատկերը, ապագան, կամխատեսվող վար- քը: Սա 21-րդ դարի ամոթանքն է, որը պետք է կանխվի:

Կեղծարարության, նոր պատմություններ հորինելու մի ամբողջ գիտահետազոտա- կան ինստիտուտ է աշխատում Աղբեջա- նում: Գիտությունների ազգային ակադե- միայի վարած քաղաքականությունը տա- րածվում է կրթագիտական բոլոր օղակների վրա: Այս մասին՝ մեր հետագա հրապարա- կումներում:

Լուսինե ՂԱՐԱԽԱՆՅԱՆ
հ.գ.թ., դոցենտ

Հ.Գ.
Բոլորվին վերջերս Իսպանիայի մայրա- քաղաք Մադրիդում կայացել է «Ղարաբաղի խանությունները. պատմամշակութային նույնականացում» խորագրով գրքի շնոր- հանդեսը: Գիրքը լույս է տեսել քառալեզու թարգմանությամբ: Որպես հովանավոր հան- դես է եկել Չեյդար Ալիևի հիմնադրամը, իսկ աջակից՝ Աղբեջանի արտաքին գործերի նա- խարարությունը: Աղբեջանի արտգործնա- խարարության հատուկ հանձնարարությու- ներով ներկայացուցիչ Էլչադ Իսկանդերովը հանդես է եկել «Ղարաբաղի դերը աղբեջան- ցիների նույնականացման գործընթացում» հոդվածով: Իսկ գրադարանի տնօրեն Խավ- յեր Օրտեգա Ավարեսն իր ելույթում նշել է, որ աշխատությունը կարևոր դեր կունենա Իս- պանիայի և Եվրոպայի հանրության մեջ Կով- կասի մարզաբնույթ համարվող Աղբեջանի մշակութային ժառանգության ամբողջական ընկալման ձևավորման գործում՝ Շուշիի և Ղարաբաղի դարավոր պատմության ընդգրկ- մամբ:

Փաստորեն Արցախը համարվում է ժամա- նակակից աղբեջանական ինքնության գենե- րացման հիմնական վեկտոր: Արցախը դիտ- վում է աղբեջանցիների ազգային ինքնու- թյունը և գաղափարախոսությունը սնող կարևորագույն գործոն: Ինքնության արմատ- ները տասն անգամ փոխած Աղբեջանի հա- մար Արցախը ազգային գաղափարախոսու- թյան և ինքնության ձևավորման միակ կռվանն է:

Հայ պատմաբանների, դիվանագետների և շահագրգիռ բոլոր կառույցների արձագանքը չպետք է ուշանա:

ԶՆՆԱՅՈՂ ԴԱՍԵՐ

ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ, ՈՐ ԿՐԿՆԿՈՒՄ Է...

Համացանցում պատահաբար ընթերցեցի Արցախի Մարտունու շրջանի Ննգի գյուղի դպրոցի 7-րդ դասարանի աշակերտուհի Մարիամ Սաֆարյանի շարադրությունը, որտեղ արցախցի աղջնակը գրում է. «...Այս տողերը ես գրում եմ շրջափակման չգիտեմ որերորդ օրը: Գրում եմ՝ տխուր նստած լուսամուտի մոտ դրված բազմոցին, լուսամուտից ներս թափանցող լույսի ներքո, գրում և սպասում եմ, թե երբ են լույսը տալու, որպեսզի ես և ինձ նման հազարավոր արցախցի երեխաներ կարողանանք պատրաստել դասերը...»:

Սա է իրականությունը, որ կրկնվեց 35 տարի անց: 1988-ին ու դրանից հետո, մինչև պատերազմի հաղթական ավարտը արցախցի հազարավոր մանուկներ, ինչպես նաև՝ Մայր Հայաստանում, նույն վիճակում էին, ինչպիսին այսօր Մարիամն է ու ողջ Արցախի երեխաները: Անցած դարի 90-ականներին էլ թշնամին շրջափակել էր Արցախը, բայց այն ժամանակ հնարավոր էր գոնե օդով Մայր Հայրենիք-Արցախ կապը պահել: Այն ժամանակ էլ խորհրդային բանակի զինվորները, ինչպես այժմ Ռուսաստանի Դաշնության զինվորականները Արցախում, խաղաղապահի դերում էին, սակայն իրագործեցին «Օղակ» ռազմագործողությունը՝ թիկունք դառնալով թուրքական օժանդակով: Այն ժամանակ էլ... երկար զուգահեռներ կարելի է բերել: Բայց այն ժամանակ մեր ժողովուրդը միավորված էր, բոլորս մի ուղղությամբ էինք մտածում, գործում՝ ազատագրել Արցախը և միավորել Մայր Հայրենիքին, մաքրել մեր երկիրը թուրքական տարրից, ստեղծել անկախ հայրենիք: Ու հասանք մեր երանգանք-նպատակին՝ շնորհիվ միասնության, նվիրումի, հերոսացման: 1992թ. այս օրերին Շուշին դեռ թշնամու ձեռքում էր, 91-ի մայիսի կեսերից դարձյալ «Օղակ» ռազմագործողության հետևանքով գերության մեջ էր նաև Շուշիի շրջանի Բերդաձորի ենթաշրջանը՝ Մեծ շեն, Հին շեն, Եղցահող, Տարբ վերստ (Ծաղկաձոր) և Կանաչ թաղ գյուղերով: Հայաթափ էին եղել Հաղորթի շրջանի մի քանի գյուղեր: 91-ի մայիսի կեսերին Հաղորթի շրջանից ու Բերդաձորից բռնի տեղահանված մեր հայրենակիցներին բերել էին Գորիսի տարածք՝ Տեղ և Խնձորեսկ գյուղերի դաշտերը, թողել բաց երկնքի տակ: Այցելեցի տեղահանվածներին, գրուցեցի նրանց հետ, պատմեցին, թե ինչ անմարդկային եղանակով են «խաղաղապահներն» ու թուրք օժանդակները վերաբերվել իրենց հետ, թալանել ու հասցրել Հայաստանի տարածք՝ ասելով. «Հայաստան էիք ուզում...»: Հանդիպեցի նաև բերդաձորից տղաների, որոնք մոտ 3

տարի անվտանգ էին պահել իրենց գյուղերը՝ շատերը վերադառնալով իրենց բնակության վայրերից՝ ՀՀ տարբեր մարզ-շրջաններից, Ստեփանակերտից, Ռուսաստանից... Նույն տղաների հետ 1988-1990թթ. նաև ՀՀ-ից ու Արցախի տարբեր շրջաններից, Ստեփանակերտից շատ տղաներ էին պաշտպանում Բերդաձորը, ստեղծվել էր Բերդաձորի ինքնապաշտպանության խորհուրդը (ԲԻԽ)՝ իր մեջ ընդգրկելով տարբեր ռազմական ջոկատներ, անհատներ: Նույն ԲԻԽ-ի ՀՀ Մարտունու շրջանի ջոկատի կազմում էի նաև ես: Ու լավ եմ հիշում թուրք-«խաղաղապահ» համագործակցությունը, մեր տղաների ձերբակալությունները, սպանությունները: Նույն համագոր-

ծակցության հետևանքով Բաբվի բանտերում տանջամահ արվեցին ԲԻԽ-ի փոխախազահ, Բերդաձորի Հին շեն գյուղի բնակիչ, մեծ հայրենասեր Առնո Մկրտչյանը, եղցահողի Հրաչը՝ Բերդաձորի անկումից հետո: Բայց բերդաձորից շատ տղաներ, որոնք մինչ իրենց հայրենի երկրամասի անկումը եկել էին ու դարձել հայրենիքի պաշտպան, նորից միավորվեցին, ստեղծեցին ջոկատներ, որ մասնակցեց Շուշիի և հայրենի Բերդաձորի ազատագրմանը: Չնկատելից մեկի կազմում 1992թ. մարտի 14-ին Երևանից ինքնաթիռով հասանք Ստեփանակերտի օդանավակայան: Մեծ հմտություն ու քաջություն էին դրսևորում մեր օդաչուները՝ օդանավերը վարելով այնպիսի բարձրությամբ ու տեղերով, որ թշնամու կողմից չհրթրակոծվեցին: Այլ էր օդանավակայանում. 88-ի փետրվարից սկսած՝ այստեղ հսկում էին թուրք օժանդակները և «Օղակ» ձեռնարկող «խաղաղապահները»: Ստուգում էին բոլոր ուղևորների փաստաթղթերը, ուղեբեռները, շատ իրեր բռնագրավում էին, ձերբակալում կամ արգելում էին Ստեփանակերտ քաղաք մտնել անցանկալի համարվող անձանց: 1990թ. առնանք, երբ ՀԱԲ-ի ջոկատներից մեկի 4 ընկերներով՝ ես, Արթուրը, Արսեն-Երենը և Ստեփանը, պետք է Բերդաձոր հասնեինք, նույն «խաղաղապահ» զինվորները մեզ արգելեցին դուրս գալ օդանավակայանից՝ պահանջելով հետ վերադառնալ Երևան, հակառակ դեպ-

քում կծերբակալեին որպես ահաբեկիչներ: Նրանց համար նույնիսկ արգելված համարվեց Սուրբ Գիրքը, որն իր հետ վերցրել էր Արթուրը: Մեկ շաբաթ անց արդեն ուղղաթիռով հասանք Բերդաձոր և մինչև նոյեմբերի վերջը մնացինք այնտեղ: Ծանոթացանք ու ընկերացանք շատ հայրենասեր տղաների հետ: Եվ նույն տղաներից Շիրակ Չոբանյանի, Գագիկի և այլոց հետ նորից Արցախ մեկնեցի: Մինչ այդ 1992թ. հունվարի 26-ին տեղի էր ունեցել Քարին տակի հերոսամարտը: Չնայած բազմապատիկ անգամ ավելի ուժերին՝ թշնամին տվել էր մեծ կորուստներ ու նահանջել: Իհարկե, Քարին տակի պաշտպաններից 20-ից ավելի քաջորդիներ մարտիրոսվեցին, սակայն անառիկ մնաց հերոսական գյուղը Շուշվա ժայռի տակ: Նահատակ քաջորդիների թվում էին Քարին տակի ջոկատի հրամանա-

տար Վաղարշակ Առուշանյանը, որի որդին՝ Մխիթարը, որ 2020-ին գյուղի համայնքի ղեկավարն էր, նահատակվեց 44-օրյա պատերազմում: Ռուսաստանից հայրենի գյուղ վերադարձած ու ծննդավայրի պաշտպանների շարքերը համարած Ալյոշա Վարդանյանը, որի նվիրումի ու հերոսացման մասին շատ էին խոսում և կոչում էին Ռեմբո, այդ մարտի ընթացքում նույնպես մարտնչեց հերոսաբար, մարտը շարունակեց նաև ծանր վիրավոր վիճակում և անմահացավ: Չուղեցին նաև ԲԻԽ-ի անդամներ Նորայրն ու Անուշավանը: Օդանավակայանից մեր ջոկատով հասանք Ստեփանակերտի այն ժամանակ ավտոբուսային կոչվող վայրը, որը վերածվել էր ռազմական շտաբի: Այստեղ ներկայացանք գնդապետ Արկադի Տեր-Թադևոսյանին՝ մեր Կոմանդոսին: Որոշվեց, որ տեղակայվելու ենք Ավետարանոց գյուղում՝ պատրաստվելու Շուշվա ազատագրմա-

նը: Գիշերը պետք է մնայինք Ստեփանակերտում, որ առավոտյան շարժվեինք Ավետարանոց: Մի բեռնատար «ՄԱԶ» մեքենայով հասանք քաղաքի ներքևի շրջադարձին, որտեղ փոստի շենքն է: Շուշիի կողմից սկսվեց Ստեփանակերտի ռմբակո-

ծությունը: Մոտ էին պայթում արկերը: Քաղաքի բնակիչները, որ արդեն սովոր էին այս չարիքին, պատսպարվել էին պատերի տակ: Մենք էլ իջանք մեքենայի թափքից ու միացանք բնակիչներին: Մոտ կես ժամ տևեց ռմբակոծությունը՝ իր հետ բերելով ավեր ու նաև զոհեր: Մի քանի հոգով զիջեցինք

Շիրակի քրոջ տանը, որը Հայրուր բնակարաններ կոչվող թաղամասում է: Քրոջ ամուսինը՝ Սերժիկը, գնացել էր մոտակա գյուղերից սնունդ հայթայթելու: Տանը նրանց պատանի որդին էր, որը տխրությամբ պատմեց, որ ոստիկանու-

թյունում ծառայող հորեղբայրը նույն ռմբակոծության ժամանակ զոհվել է հերթապահության վայրում: Արդեն մթնել էր, երբ տուն եկավ Սերժիկը, իմացավ եղբոր նահատակության մասին, և միասին գնացինք Ստեփանակերտի կենտրոնը, որտեղ գտնվում էր զոհված ոստիկանի տունը: Գիշերվա մթության մեջ դարձյալ ոռնում էին Շուշիից արձակած ռումբները, դարձյալ տներ էին ավերվում մեր քաղաքում: Մի քանի հոգի էին հանգուցյալի դիակի մոտ. վտանգավոր էր... Այս շենքի բակում ամիսներ առաջ ռմբակոծությունից զոհվել էր 8 բնակիչ, այդ թվում՝ հանգուցյալի 18-ամյա որդին: Քիչ մնացինք այնտեղ, հետ վերադարձանք. Սերժիկն իր մեջ խեղդում էր վիշտը. պատերազմ է, ռմբակոծություն, ավեր: Ինչ խոսք, դժվար անցկացրինք գիշերը, առավոտյան շուտ հասանք շտաբ և զինվորական «ՈւՐԱԼ» մեքենայով շարժվեցինք դեպի Ավետարանոց: Հիմնական ճանապարհը տեսանելի էր Շուշիից և մշտապես ռմբակոծվում էր: Այդ պատճառով մեքենան անցնում էր անտառապատ ուր բացված դժվարանց ճանապարհով: Ամեն դեպքում թշնամին նկատեց, ու սկսվեց հրետակոծությունը: Բարեբախտաբար արդեն մտել էինք սարի հետևը: Նույն ճանապարհն ու մեքենան սպասարկում էին նաև տարածքի բնակչությանը: Ապրիլի կեսերին մեքենան շուր եկավ, եղան զոհեր ու վիրավորներ: Իրիկնամուտին հասանք պատմական Մեծ Հայքի Արցախ աշխարհի Ավետարանոց գյուղը, որը խսանայի մեկիսկյուններից հզոր Կարանդայի երբեմնի մեկիսկյուն-ամրոցն էր՝ Մելիք Շահնազարյանների նստավայրը: Առաջինը, որ աչքի ընկավ, բարձունքի ելեղեցին էր՝ Գայանեի մենաստանը՝ Կուսամաց անապատը: Ավետարանոցում է ծնվել ռուսական բանակի հայազգի զորավար, գեներալ-լեյտենանտ Վալերիան Մադաթովը՝ Ռոստոմ Գրիգորի Մադաթյանը (մայիսի 18 (29), 1782թ., սեպտեմբերի 4 (16), 1829թ., Շումեն, Օսմանյան կայսրություն): Տեղավորվեցինք գյուղի առաջին դպրոցի շենքում, որը մոտ 120 տարվա պատմություն ուներ և այդ ժամանակ ծառայում էր որպես զորանոց ու ապաստարան մոտակա վտանգված բնակավայրերից տեղափոխված երեխաների ու կանանց համար: Այդտեղ էին ապաստանել նաև Ալյոշա Վարդանյանի մայրը, կինը, զավակները: Այստեղ նաև ուրիշ ջոկատների ազատամարտիկներ կային: Ծանոթացանք նաև գյուղի մարտական ջոկատի տղաների հետ: Չնայած պատերազմ էր, բայց դպրոցը գոր-

ԴԻՍԱԼԿԱՐ

ՄԵԾ ՄՏԱՎՈՐԱԿԱՆՆ ՈՒ ԿՅԱՆՔԻ ՆՐԲԻՆ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏԸ

Լավ մարդուն պիտի գտնել: Ամեն քայլափոխի չի հանդիպում: Ուղղակի պիտի հայտնաբերել: Նա ունի իր ուրույն հայեցակետը: Իսկ երբ դիմացինը մանկավարժ է, առավել ևս: Ահա և նրան կրկին հանդիպեցի:

Նախա Պողոսյան, ֆիզիկայի լավագույն մասնագետներից մեկը, մանկավարժ՝ բառի լայնահուն իմաստով, լավ մարդ: Նրա դասին գտնվում էի գործի բերումով: Ահա եկավ նա: Եվ հանդարտ ու առանց այլայլման սկսեց վարել դասը: Հիմա դժվար է դասավանդել ֆիզիկա առարկան, միաժամանակ հեշտ, երբ դասավանդողը մասնագետ մանկավարժ է, հին, քրծված մանկավարժ:

Յոթերորդ դասարանում եմք: Միջակ դասարան: Աշակերտների քանակը՝ շատ, որոնց մեծ մասը՝ ժամանակի բերումով անտարբեր ուսման հանդեպ. հետպատերազմյան վիճակ, շրջափակում, հազար կիսատապառույթյուն տեղահանությունից հետո, նոր պատերազմի վտանգ:

Իր դասը վարում է մեծ վարպետությամբ, կյանքին շաղկապված օրինակներով, մանկավարժական տակտի նուրբ գործածությամբ...

Նախա Պողոսյանը ծնվել է 1950թ. փետր-

վարի 4-ին Մարտունու շրջանի ճարտար գյուղում (այժմ՝ քաղաք): Ամուսնանալուց հետո կյանքը կապել է Ասկերանի շրջանի Նախիջևանի գյուղի հետ: Աշխատել է որպես ֆիզիկայի ուսուցչուհի, դպրոցի փոխտնօրեն, այնուհետև Ասկերանի շրջկրթբաժնում՝ որպես տեսուչ: Առաջին պատերազմից հետո հանգրվանել է Շուշիում: Աշխատանքի է անցել սկզբում Խ. Աբովյանի անվան միջնակարգ դպրոցում, ապա Արսեն Նաչատրյանի անվան հունամիտար քոլեջում որպես փոխտնօրեն՝ նաև դասավանդելով տեխնիկական առարկաներ: Առայսօր նա իր դիրքերում է: Դասախոսում է Ստեփանակերտում գործող Շուշիի տեխնոլոգիական համալսարանում: Այս ուսումնականում ըստ պահանջի դարձյալ ֆիզիկա է դասավանդում մեր կրթօջախում:

Պատկառելի տարիքում անգամ նա զգում է կյանքի ռիթմը, վարպետորեն կիրառում դասին ներկայացվող պահանջները: Դասը՝ «Ճնշում, ճնշման միավորները», գործնական նշանակություն է ստանում: Աշակերտներն ընկալում են դասանյութը: Ուսուցչուհին բոլորին մասնակից է դարձնում դասին: Դասը հարստանում է բանաձևերի գործնական կիրառությամբ օրինակներով: Իսկ ուսուցչուհին իր բնատուր դերի մեջ ստեղծում է մի գեղեցիկ ներդաշնակություն՝ խոսքի, մասնագիտական ոճի, ծայրի համաչափության, մանկավարժական տակտի: Եվ դասը դառնում է ընկալելի, ամբողջական...

Ն. Պողոսյանը ճանաչված մտավորական «էր» Շուշիում, երկար տարիներ աշխատանքին զուգընթաց ղեկավարել է նաև շրջանի արհմիութենական կոմիտեն, որի ընթացքում ի հայտ են եկել նրա կազմակերպչական կարողությունները: Այնուհայտ են նրա խոսքային նրբին դրսևորումները, կուլտուրան, որով գերում էր իր ունկնդիրներին: Միջոցառումներին խոսում էր ուշագրավ, մտքի խորությամբ: Երբ էլույթ էր ունենում, միանգամից առինքնում էր լսողներին: Եթե գարուն էր, վարա-

կում էր գարնան շնչով, եթե գեղեցկություն՝ գեղեցիկի խոր ընկալմամբ:

Այսօր՝ իր 73-ամյա տարիքում անգամ նրա խոսքն առանձնանում է ասելիքի կարողությամբ, տարողությամբ:

Ն. Պողոսյանը մանկավարժական իր երկարամյա գործունեությամբ ստեղծել է կերպար, որ լիովին իրենն է, պողոսյանական:

Նա հին ու արդար սերնդի վերջին ներկայացուցիչներից է, որով կրթվել ու քրծվել են բազմաթիվ սերունդներ: Նման մարդուն ճանաչելն ուրախություն է, փոխադարձ ընկալումի վայելք, որը շատ է պակասում այս վերջին փոթորկահույզ ժամանակներում:

Հանձին Ն. Պողոսյանի՝ Շուշին ուներ իր հին սերնդի մեծ մտավորականներից մեկին: Նա կյանքին առնչվող անձնավորություն է, որի մեջ ներդաշնակվում են անցյալի ու ներկայի համագույնները:

Երկու մեծ ուրախություն ունի, իր մոտ ապրող երկու մեծ միսիթարություն՝ իր հետ ապրող երկու թոռները, որոնք արդար մարդու, խոր մտավորականի արտացոլանքն են՝ ուշիմ, խելացի, աչքաբաց, ձգտող, մտածող ու երևացող՝ 11-րդի Նախա թոռնուհին, որ տառիկի գեղեցիկ կրկնակն է և 3-րդ դասարանի Նանան, որ գարնացնում է իր արագ մտածողությամբ ու ճշգրիտ լուծումներով:

Կյանքի մատուցած անակնկալներից գերծ չմնաց և Ն. Պողոսյանը:

Երկրորդ որդուն կորցնելու մեծագույն վիշտը նա հաղթահարեց իր մեծ սրտով: Ահա թե ինչու են թոռներն իր սիրտին:

Թոռների հետ նրբանալով՝ նա շարունակում է մնալ կյանքի ծաղիկը, վարակվում է գարնան շնչով և կյանքի դասեր տալիս նոր սերնդին, որի կարիքը անչափ շատ է զգացվում:

Նախա Պողոսյանը նրբաճաշակ մտավորական է, որի սիրտը տրոփում է սերունդների կողքին, սերունդների համար, մարդկային կյանքի ելևէջներում:

Վարդիթեր ՀԱԿՈՑՅԱՆ

«ԾԻԼ» ՏԻԿՆԻԿԱՅԻՆ ԹԱՏՐՈՆԻ ԱՌԱՋԻՆ ՆԵՐՎԱՅԱՅՈՒՄԸ

դա Ջոլֆագարիիոյի կողմից: Ստեփանակերտում գործող «Ծիլ» տիկնիկային ստուդիան, իր որդեգրած արվեստի ծանապարհի սկզբունքներին հավատարիմ, փոքրիկ հանդիսատեսին Արցախի բարբառով ներկայացրեց «Շունն ու կատուն» ներկայացումը (Բենադրոյությունը՝ Արմեն Գաբրիելյանի, նկարչական ձևավորումը՝ Իրա Թամրազյանի, երաժշտական ձևավորումը՝ Ծովհնար Մարգարյանի):

Ներկայացումը բեմադրել է ստուդիայի ղեկավար՝ Շուշիի Մ. Խանդանյանի անվան պետական թատրոնի դերասան Արմեն Գաբրիելյանը: Վերջինս մեզ հետ զրույցում նշեց, որ տիկնիկային արվեստը բոլոր ժամանակներում ակտուալ է և փոքրիկների ժամանակի լիիրավ կազմակերպման միջոց լինելուց բացի կրթադաստիարակչական կողմեր ունի:

- Մենք պետք է նպաստենք հայեցի, գրագետ, մարդկային բարձր որակներ ունեցող նոր սերունդ ունենալու գործընթացին: Եվ թատրոնը հրաշալի միջոց է փոքրիկների մեջ հետաքրքրություն սերմանելու, նոր ու կարևոր բաներ սովորեցնելու և լիարժեք արդյունք ունենալու համար,- նշեց Արմեն Գաբրիելյանը՝ ավելացնելով, որ հաճույքով է աշխատում երեխաների հետ. «Ինձ համար այս աշխատանքը նախ և առաջ մեծ պատասխանատվություն է, որովհետև աշխատում ես տարբեր բնավորություններ, խառնվածք ու յուրահատուկ մտածելակերպ ունեցող երեխաների հետ, նրանց տանում գեղագիտական ճաշակի ձևավորման ճանապարհով: Նրանք բոլորն էլ հասկանում են, որ արվեստում, հատկապես տիկնիկային արվեստում անմնացողը սերն ու նվիրումը պարտադիր պայմաններ են,- եզրափակեց զրուցակիցս:

Վովա ԱՐԶՈՒՄՆԱՆ

ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆ, ՈՐ ԿՐԿՆՎՈՒՄ Է...

ծում էր: Խորհրդային Միության ժողովրդական ուսուցիչ, ֆիզիկոս Իվան Աթայանը պատմեց, որ դպրոցում տեղակայված են եղել խորհրդային բանակի զինվորները, և նրանց հեռանալուց հետո սկսել են ուսումնական գործընթացը: Յուրաքանչյուր օր զբաղվում էինք հիմնականում ռազմավարական գործերով ու անհամբեր սպասում հրամանի, որն ուշանում էր: Այդ օրերին մեր գործընկերները եկավ Սպարապետ Վազգեն Սարգսյանը՝ Սերժ Սարգսյանի ուղեկցությամբ: Վստահեցրեց, որ Շուշին մերն է լինելու շուտով ու եղավ...

Այսօր մեծ ցավով են հիշում շատ տղաների, ովքեր այդ օրերին Ավետարանցում էին, մտերմացել էինք, սակայն հետագայում տարբեր մարտադաշտերում նահատակվեցին՝ չտեսնելով երազած հաղթանակը: Բերդաձորի Մեծ շեն գյուղից Կարեն Բաբայանի հետ էինք այցելում դպրոց, ծանոթանում գյուղի տեսարժան վայրերին, պատմական հուշարձաններին, շփվում բնակչության հետ: Անհամբեր էր Կարենը, օր առաջ ազատագրված էր ուզում տեսնել Շուշին ու հայրենի գյուղը: Չտեսավ լիովին ազատագրված Արցախը, ու ռազմի ճամփաներին անմահացավ Կարենը: Գյուղի ազատամարտիկներից Արմեն Բորիսի Առաքելյանը ծննդավայր էր վերադարձել Կապանի Ազարակ բնակավայրից, որտեղ ամուսնացել էր և ուներ դուստր: Ջոհվեց Կուսապատի ազատագրման ժամանակ 1993-ի մարտի 6-ին: Հետագայում Ավետարանցի ջոկատը մտավ Վարանդայի գումարտակի կազմի մեջ, և Արշավիր Դարանյանի հրամանատարությամբ այս գումարտակն անցավ հերոսական ճանապարհ: Այդ մարտերում Ավետարանցի հերոսաբար մարտնչող տղաներից պվելի քան 20 ազատամարտիկներ մարտիրոսվեցին: Նրանց մասին 2009թ. Ստեփանակերտում ԱՀ գրողների միության աջակցությամբ լույս տեսավ իմ հեղինակած «Արծիվներն ամպերի մեջ» գիրքը: Այսպիսին էր այն ժամանակ մեր ազգը՝ միասնական ու պատրաստ կյանքը հայրենի երկրի փրկությանը, ազատագրմանը տալու:

Արցախը հայ ժողովրդի հերթական Սարդարապատն էր: Արցախի ազատագրումով աշխարհը ճանաչեց մեզ ու հարգեց: Արցախի հաղթանակով հպարտ էինք բոլորս՝ գլուխներս բարձր: Այսօր այլ է վիճակը, գերության մեջ է Արցախի մեծ մասը՝ Դիզակ աշխարհն ամբողջությամբ, Վարանդայի կեսը, Գյուլիստանն ու Խաչենի կեսը: Ամենամեծ ցավը՝ Շուշին, կրկին մնաց թշնամու ձեռքին, ու այսօր այնտեղից են փակել մի բուռ մնացած մեր հայրենի Արցախի միակ ճանապարհը: Կրկին միավորվել է պետք, համախմբվել, տեր կանգնել Արցախին, ինչպես արեցինք 1988-1994 թվականներին ու հաղթեցինք: 44-օրյա պատերազմը կործանարար էր, ճիշտ է, բայց ոչ վերջնական: Արցախյան առաջին և վերջին պատերազմներում այլ պատճառներով սահմանում նահատակված մեր հազարավոր քաջորդիները մեզ չեն ների, նրանց հոգիները մշտապես կհետապնդեն ողջերին: Ոտքի կանգնել, մեջքն ուղղել է պետք: Մեզ չեն ների նաև մեր երեխաները, որոնց ուսերին շատ մեծ ծանրություն ենք թողնում... Իսկ ննգեցի Մարիանը դեռ սպասում է, թե երբ է բացվելու կյանքի ճանապարհը, երբ են ինքն ու իր հասակակիցները կրկին դպրոց հաճախելու դասերը սերտած: Նա իր խոսքն ավարտել է այսպես. «Ես վստահ եմ, որ հայն ամեն ինչ կհաղթահարի, կպայքարի, կհասնի խաղաղության: Հպարտ եմ, որ հայ եմ, ավելի հպարտ եմ, որ արցախցի եմ, ուրախ եմ, որ իմ տանն եմ: Ոչ մի աղբյուրից չանցի թող չմտածի, որ մենք կկոտորվենք, մենք ամուր ենք, հզոր ենք մեր սարերի պես...»:

Ջոհրաբ ԸՈՔՈՅԱՆ

ԴԻՄՈՐԴ-2023

ԱՐՑԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

20 դեկտեմբերի 2022թ.

N1306-Ն

ք. Ստեփանակերտ

ԱՐՑԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐՉԱՐԱԳՈՒՅՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՌԿԱ ԵՎ ՇԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՄԱՆ 2023-2024 ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐՎԱ ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅԱՆ ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՑԱՆԿԸ ՀԱՍՏԱՏԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Հիմք ընդունելով «Կրթության մասին» օրենքի 15-րդ հոդվածի 5-րդ մասը՝ Արցախի Հանրապետության կառավարությունը ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ է.

- 1. Հաստատել Արցախի Հանրապետության բարձրագույն ուսումնական հաստատությունների առկա և հեռակա ուսուցման 2023-2024 ուսումնական տարվա մասնագիտությունների և ընդունելության քննությունների ցանկը՝ համաձայն հավելվածի:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակմանը հաջորդող օրվանից:

«Հաստատում են» ԱՐՑԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ՝ Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

Հավելված
Արցախի Հանրապետության
կառավարության
2022 թվականի դեկտեմբերի 20-ի
N306-Ն որոշման

Ց Ա Ն Կ

ԱՐՑԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐՉԱՐԱԳՈՒՅՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՌԿԱ ԵՎ ՇԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՄԱՆ 2023-2024 ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐՎԱ ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅԱՆ ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ

1. ԱՐՑԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ 1.1 ԲԱԿԱՆԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ՇՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3-6. Ընդունելության քննությունները (Սրբութային, Ոչ սրբութային)

1.2 ԲԱԿԱՆԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ՇՐԱԳԻՐ (ՇԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3-6. Ընդունելության քննությունները (Սրբութային, Ոչ սրբութային)

2. «ԾՈՒԾԻԻ ՏԵԽՆՈԼՈԳԻԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ» ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ 2.1 ԲԱԿԱՆԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ՇՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3-6. Ընդունելության քննությունները (Սրբութային, Ոչ սրբութային)

2.2 ԲԱԿԱՆԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ՇՐԱԳԻՐ (ՇԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3-6. Ընդունելության քննությունները (Սրբութային, Ոչ սրբութային)

ԴԻՄՈՐԴ - 2023

2.3 ՄԻՋԻՆ ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 2 columns: Դասիչը (Code) and Մասնագիտությունը (Specialization). Rows include codes like 0212.01.5, 0411.01.5, 0412.01.5, 0612.01.5, 0612.04.5, 0613.01.5, 0716.17.5, 0721.03.5, 0721.08.5, 0731.01.5, 0732.01.5, 0738.03.5, 0811.02.5, 0811.07.5, 1041.01.5.

3. ԱՏԵՎԱՆԱԿԵՐՏԻ «ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՅԻ» ՀԱՄԱՍԱՐԱՆ 3.1 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: Դասիչը (Code), Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը (Specialization, program), and Ընդունելության քննությունները (Admission exams) with sub-columns 1-6.

3.2 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ՀԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: Դասիչը (Code), Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը (Specialization, program), and Ընդունելության քննությունները (Admission exams) with sub-columns 1-6.

3.3 ՄԻՋԻՆ ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 2 columns: Դասիչը (Code) and Մասնագիտությունը (Specialization). Rows include codes like 0112.01.5, 0114.01.5, 0411.01.5, 0412.01.5, 0413.01.5, 0613.01.5, 0911.01.5, 1041.01.5.

4. «ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՅ» ՀԱՄԱՍԱՐԱՆ 4.1 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: Դասիչը (Code), Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը (Specialization, program), and Ընդունելության քննությունները (Admission exams) with sub-columns 1-6.

4.2 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ՀԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: Դասիչը (Code), Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը (Specialization, program), and Ընդունելության քննությունները (Admission exams) with sub-columns 1-6.

Օգտագործված հասկացումներ

- (բ) բանավոր
(գ) գրավոր
Ա Աշխարհագրություն
Անգլ Անգլերեն
Գժ Գծագրություն
Նկ Նկարչություն
Գն Գունանկար
Գժն Գծանկար
ԸՖՊ Ընդհանուր ֆիզիկական պատրաստություն
Կ Կենսաբանություն
Կոմպ Կոմպոզիցիա
ԳՊ Գայոց պատմություն
Հլգ Գայոց լեզու և գրականություն
Մ Մաթեմատիկա
Մասն. Մասնագիտական
ՆԶՊ Նախնական զինվորական պատրաստություն
Ոլ Բուսաց լեզու
Ք Քիմիա
Օտլ Օտար լեզու
Ֆ Ֆիզիկա
Կոմպ Կոմպոզիցիա

Ծանոթություններ

Օտար լեզու (Բուսաց լեզու, Անգլերեն, Գերմաներեն, Ֆրանսերեն) մրցութային կամ ոչ մրցութային քննություն կարող է ընտրվել նշված 4 առարկաներից մեկը՝ դիմորդի հայեցողությամբ:

* Ոչ մրցութային քննության զննատեսակները փոխանցվում է միջնակարգ կրթության ատեստատից կամ համապատասխան ավարտական փաստաթղթից:

** Ոչ պետական բուհի չհավատարմագրված մասնագիտություն:

ԱՐՑԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՐԻ ԱՇԽԱՏԱՎԱԶՄԻ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԵՐԻ ԿԱՌԱՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏ՝ Ա. ԱԼԱՍՏՅԱՆ

ԲԱԶԱՂՈՒՆԵ

ԱՆՍԱՀ ՆԵՐՈՍՆԵՐ

Մեր քաջերը չեն մեռնում, նրանք անմահանում են՝ զոհելով իրենց կյանքը հանուն հայրենիքի ու ժողովրդի: Իրենց պարտքը հայրենիքին պատվով են կատարել ու մարտիրոսվել Արմեն Սարգսյանն ու Անդրանիկ Սարգսյանը:

ԱՐՄԵՆ ՍԱՍՎԵԼԻ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Ծնվել է 1992թ. ապրիլի 8-ին Սարտակերտի շրջանի Ծանկաթաղ գյուղում: Հաճախել է Ծանկաթաղի միջնակարգ դպրոցը: 2010-2012թթ. ծառայել է ԱՀ ՊԲ-ում՝ Սարտուկում: Արմեն Սարգսյանը

յանը մասնակցել է 2016 թվականի բառային պատերազմին: Արժանացել է «Մարտական ծառայություն» մեդալի: Սովորել է Երևանի «Մխիթարյան միաբանություն» ծննդաբանության հոգեբանական: 2016թ. հոկտեմբերին անուսնացել է, ունի երեխաներ: Որպես ընտանիքի գլուխ՝ Արմենը շատ նպատակներ ունի: Երրորդ երեխան ծնվել է 2020թ. սեպտեմբերի 7-ին: Երեխան քսան օրական էր, երբ սկսվեց 44-օրյա պատերազմը:

Սեպտեմբերի 27-ին առավոտյան Արմենը գնաց պատերազմ: Սկզբում մասնակցում էր մեկ դիրքի պաշտպանական գործողություններին, իսկ 16 օր հետո մտավ Վլադիմիր Բալայանի անվան աշխարհագրային ջոկատը: Տեղափոխվեց Կարմիր շուկայի պաշտպանական դիրքեր, մասնակցեց թե՛ մարտերի: Նրանց ջոկատում տարբեր տեղերից մարդիկ կային, նաև՝ Ծանկաթաղից:

Մայրը՝ Զենֆիրա Աբրահամյանը, պատմում է, որ Արմենն ամեն օր խոսում էր երեխաների հետ: Կնոջը խնդրում էր, որ փոքրիկին լացացնի, որպեսզի հեռախոսով լսի նրա ձայնը: Մի օր զանգեց ու ասաց, որ մեծ երեխաները՝ Նարեկն ու Աննան, կնքված են, թող անպայման փոքրիկին՝ Հովսեփին էլ կնքեն: Ասացին, որ իհարկե կնքեն միասին, երբ ինքը վերադառնա: Բայց Արմենը պատասխանեց, որ կարող է չգա, թե՛ մարտեր են... թող անպայման կնքեն:

Արմեն Սարգսյանը զոհվեց թշնամու մահաբեր բայրաքթարի հարվածից նոյեմբերի 1-ին, հերթափոխի ժամանակ՝ Կարմիր շուկայի պաշտպանության: Նրա հետ մեկտեղ զոհվեցին զինակից ընկերները:

Հետմահու պարգևատրվել է «Արիության մեդալ»-ով:

Արմեն Սարգսյանը աշխատասեր, հավատքով լեցուն անձնավորություն էր, հայրենիքի նվիրյալ զավակ:

ԱՆՐԱՆԻԿ ԱՆՈՏԻ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Ծնվել է 1966թ. Քարին տակ գյուղում: Ավարտել է Քարին տակի դպրոցը: Ծառայել է ԽՍՀՄ զինված ուժերի շարքերում: Բանակից վերադարձել է սերժանտի կոչումով: Կատարել է տարբեր աշխատանքներ, ծառայել ուժային ու անվտանգության կառույցներում: Արցախյան առաջին պատերազմի ակտիվ մասնակիցներից է, ծանաչվել է իր խիզախ լինելու ու սխրագործություններ կատարելու շնորհիվ: 1990-ականների գոյապայքարի ժամանակ իրեն դրսևորել է որպես քաջ ազատամարտիկ: Վաղարշակ Առուշանյանի, իսկ այնուհետև՝ Արթուր Առաքելյանի իրաժանատարությանը կազմավորված ինքնապաշտպանական ջոկատում մասնակցել է Քարին տակի, Մարտակերտի պաշտպանության համար մղված մարտերին, եղել առաջնագծում: Պարգևատրվել է մեդալներով:

Պատմում են, որ անվախ էր, ոչնչից չէր վախենում: Երբ լսեց, որ զինակից 11 ազա-

տամարտիկները պայթել են ականի վրա, մեծակ նետվեց նրանց հանելու: Այդ ընթացքում ինքնաձիգը ցած էր դրել, որ կարողանա տղաներին հանել: Վերադարձել ու ինքնաձիգը նույն տեղում չէր գտել: Բայց մարտերը շարունակվում էին: Նա գնաց մարտի առանց ինքնաձիգի, կատարեց մարտական խնդիրը, վերադարձավ թշնամու հետ մարտնչելու ընթացքում ձեռք բերած ինքնաձիգով:

Արցախյան առաջին պատերազմի ժամանակ զոհվեց նրա ընկերը՝ Գարիկ Առաքելյանը, որի հետ միասին էին մարտնչում թշնամու դեմ: Ինքը՝ Անդրանիկը, կռվում էր ինքնաձիգով: Գարիկն աշխատում էր նոսրացնելու, երբ ընկավ թշնամու հարվածից: Անդրանիկի համար շատ ծանր էր ընկերոջ կորուստը, բայց նա չկորցրեց իրեն եւ հանձն առավ կանգնել նոսրացնելու մոտ ու աշխատել: Նա կարողացավ վնասագրեթե իրենց վրա գրոհող թշնամու տանկը: Երբ թե՛ մարտն ավարտվեց, զինակից ընկերներն ասացին. «Տեսնո՞ւմ ես ինչ է անում նոսրացնողը», իսկ նա պատասխանեց. «Իսկապես, լավ բան է նոսրացնողը, առաջին անգամ եմ դրանով աշխատել»:

Ամուսնացել է 1986 թվականին: Կինը՝ Գոհար Գրիգորյանը, պատմում է, որ համատեղ ամուսնական կյանքում երջանիկ են եղել, ապրել են իրար սիրելով, հարգելով ու հասկանալով: Շատերին թվում էր, թե նրանք քույր ու եղբայր են, այնքան էին մտերիմ ու հարազատ: Անդրանիկը հայրենիքին նվիրված անձնավորություն էր: Նրանց կյանքում դեպքեր են եղել, որոնց ժամանակ Անդրանիկը գերադասել է հայրենիքի կողքին լինել՝ զոհաբերելով անձնականը: Չորս զավակների ծնողներ Անդրանիկն ու Գոհարը միասին շատ դժվարություններ են հաղթահարել: Սիրելի ամուսնու կորստի հետ չհամակերպվող Գոհարը մեզ հետ կիսվում է հիշողություններով ու պատմում, որ 1993թ., երբ ծնվեց նրանց երրորդ երեխան, Անդրանիկը կողքին չէր, Քարվաճառում կռվում էր թշնամու դեմ: Ունենալով քաջ ու անվախ ամուսին՝ Գոհարն էլ ձեռք էր բերել ուժեղ հատկանիշներ. չէր տրտնջում, չէր կոտրվում, անհրաժեշտության պահերին ինքն էր թեւ ու թիկունք դառնում ամուսնու համար:

Տարիներ առաջ նրանց ընտանիքը Քարին տակից տեղափոխվեց Շուշի՝ ունենալով իրենց բնակարանը: 2020թ. 44-օրյա պատերազմն սկսվելուց մի քանի օր առաջ Գոհար Գրիգորյանը խոսակցություններ էր լսել հարևաններից հնարավոր պատերազմ լինելու մասին: Երբ մտահոգությունը հայտնել է ամուսնուն, վերջինս համզատացրել է նրան ու հորդորել չհավատալ, վստահեցրել, որ նույնիսկ պատերազմ լինելու դեպքում էլ պատրաստ են պաշտպանել: Հինվորական պարտքը հայրենիքին մատուցելու ծառայությունն ավարտած ու թոշակի անցած ամուսինն աշխատում էր որպես տաքսու վարորդ:

- Սեպտեմբերի 27-ի վաղ առավոտյան ծայրեր լսեցի, վեր կացա՝ կարծելով թե հարևաններն են վերանորոգման աշխատանքներ կատարում: Անդրանիկն էլ վեր կացավ: Պարզ դարձավ, որ ամենեւին էլ վերանորոգման ծայրեր չեն: Արթնացրի բոլորին, թռնեռիս, հարևաններին: Գնացիմք ապաստարան: Օրեցօր թե՛ ժամում էր պատերազմը, Շուշին ռմբակոծվում էր ինտենսիվորեն: Ապաստարանում մնալ չէի կարողանում:

Մնում էի տանը, ճաշ պատրաստում: Երկու որդիներս դիրքերում էին:

Ծանր օրերից էր հոկտեմբերի 4-ը: Շուշիի մշակույթի տունը իրթնակոծվեց՝ տալով բազմաթիվ վիրավորներ: Ամուսինս մղվեց օգնելու: Ինքնավստահ էր ու համարձակ: Ամենուրեք պայթող արկեր էին, ռմբակոծվում էր Շուշին եւ ոչ միայն: Բայց նա վախ չուներ: Ավտոմեքենայով վիրավորներին մի քանի անգամ արագ տեղափոխեց Ստեփանակերտի հիվանդանոց ու հետ եկավ՝ փրկելով 9 մարդու կյանք: Ձիվոր, ոստիկան, քաղաքացի խառնվել էին իրար: Մի քանի հոգու էլ բերել էր մեր տուն: Նրա համարձակությունից ու քաջությունից ներշնչված՝ ես էլ իմ հերթին էի ուզում օգնել ու հուսադրել շրջապատիս մարդկանց: Մնունդ էի պատրաստում, առաջին օգնության պարագաներ, որպեսզի օգնեի՝ ինչով կարող էի: Մեր տուն եկած տղամարդկանց մեջ երիտասարդ կար, երեսուն էր, որ շատ էր ընկճված: Մոտեցա եւ հուսադրող խոսքեր ասելով ձեռքս դրեցի ուսին, որ ամեն ինչ լավ է լինելու: Ցավից տնքաց, պարզվեց, որ վիրավոր է ձեռքից: Հարցրի՝ ինչո՞ւ չգնաց հիվանդանոց, պատասխանեց, որ ծանր վիրավորները լիքն են, ավելի լավ է բժշկները նրանցով զբաղվեն: Ամուսինս ասաց, որ պետք է լվանա ավտոմեքենան: Սկզբում զարմացա, թե ի՞նչ լվանալու ժամանակ է, բայց... Մեքենան ծանր վիրավորներ տեղափոխելիս կորել էր արյան մեջ Ահավոր էր:

Հայրենիքին ու հայրենակիցներին պատուհասած վտանգի դեպքում Անդրանիկ Սարգսյանը չէր կարող անտարբեր մնալ: Աշխարհագրի կազմում գնաց դիրքեր՝ իր մարտական փորձն ու հմտությունները ներդնելու հայրենիքի պաշտպանությանը: Եղավ տարբեր կետերում: Հոկտեմբերի կեսերին կնոջն էլ հորդորեց, որ ժամանակավոր դուրս գան դեպի Հայաստան: «Հրաժեշտի պահին գրկեցի նրան: Ասաց, որ երկար չի տևի, մի քանի օրից կվերադառնան: Ոչ մեկս չէինք պատկերացնում, որ դա կլինի մեր վերջին հրաժեշտը»,- պատմում է Գոհարը:

- Երբ ստացվում էր հեռախոսով խոսել, կարճ էր խոսում: «Սարգսյանը լսում է, ամեն ինչ լավ է»,- այդպես էր պատասխանում: Նրա հուսադրող խոսքերից գոտեպնդվում էի, ոչնչից չէի վախենում, բոլորին հույս էի տալիս, քաջալերում: Երբեք չեմ մտածել, որ նրա պես մարտական ուղի անցած ուժեղ, խիզախ տղամարդը կարող է զոհվել: Գիտեի, որ մեր գյուղի ժայռի գլխին են դիրքավորվել: Աշխատում էր գնդացրի վրա: Նրա կատարած սխրագործությունները շատ են, բայց թվարկել չի լինի հայտնի պատճառներով: Նոյեմբերի 4-ին զոհվեց դիպուկահար ոստիկ գնդակից: Իմացողները չէին համարձակվում հայտնել ինձ գույժը: Մի քանի օր անց հարսս ատում է. «Դու ուժեղ ես, ուժեղ եղիլ: Գիտեի, որ մեր թեկամներս զանգում էին, բայց հասկանալով, որ դեռ չգիտեմ, չէին խոսում: Հէի հասկանում, չէի հավատում, չէի կարող ընդունել: Երբ արդեն հասկացա, ուշաքափվեցի...»

Նոյեմբերի 13-ին որդիներիս ջանքերով ստացվեց հանել մեր հարազատի մարմինը մեզ հարազատ, բայց արդեն մեզ չպատկանող Շուշի-Քարին տակից: Նրա հետ միասին դուրս բերվեց նաև ընկերոջ՝ Արմո Սաղաթյանի դին: Նոյեմբերի 17-ին նրանք հուղարկավորվեցին Եռաբլուրում:

Տեղափոխվեցին Ստեփանակերտ: Ապրում ենք պետության կողմից տրամադրված բնակարանում: Անդրանիկը հետմահու պարգևատրվել է «Մարտական խաչ» 2-րդ աստիճանի շքանշանով: Մինչև այսօր էլ չեմ կարողանում համակերպվել նրա բացակայությանը: Անդրանիկն իմ հերոսն է, ինձ հետ միասին՝ նաև բոլոր արցախցիների: Իր կատարած հայրենակեր գործերի համար նա արժանի է Արցախի հերոս կոչվելուն:

Նրանք տվեցին ամենաթանկը՝ կյանքը, հայրենիքի համար, իսկ պատիվը թողեցին իրենց: Պատիվ ու փառք մեր հերոսներին:

Սույա ԱՎԱԳՅԱՆ

Խոսք հիշատակի ՎԱՆԵՏԻՆԱ ՈՍԿԱՆՅԱՆ

Վալենտինա Ոսկանյանը ԱՀ Մարտակերտի շրջանի Դոմբոնի Վ. Ջալալյանի անվան միջնակարգ դպրոցում աշխատում էր 2004 թվականից: Դպրոցում մանկավարժական գործունեության 19 տարիների ընթացքում ցուցաբերել է մեծ նվիրվածություն իր աշխատանքի հանդեպ և լուրջ պահանջկոտություն ուսումնադաստիարակչական աշխատանքում:

Վալենտինա Ոսկանյանը ծնվել է 1963թ. Գորիսի շրջանի Կոռնիձոր գյուղում: 1981թ. ավարտելով միջնակարգը՝ ընդունվել է Երևանի Խ. Աբովյանի անվան Աշխատանքային կարմիր դրոշի շքանշանակիր հայկական պետական մանկավարժական ինստիտուտի «Մանկավարժություն և տարրական ուսուցման մեթոդիկա» բաժինը և ավարտել 1986թ.:

Վ. Ոսկանյանը մեծ սեր ուներ իր ընտրած մասնագիտության հանդեպ: Նա դպրոցում 19 տարի շարունակ մնաց սիրված ու հարգված դասվար իր աշակերտների համար:

Ունենալով մանկավարժական քնքուշ տակտ՝ կարողանում էր սաների հոգու մեջ ներարկել ազնվություն, բարություն և հայրենասիրական վեհ գաղափարներ ու զգացումներ:

Վ. Ոսկանյանը դպրոցի տարրականի մեթոդիկական նախագահն էր, կոլեկտիվի գործունյա և ակտիվ անդամ, ներդրողական աշխատանքների հմուտ կազմակերպիչ, անմնացորդ նվիրված սերունդների դաստիարակության ու կրթության վեհ գործին:

Մեք առջափ ուրախ էինք, որ մեր կողքին ունենք նման անձնավորություն և մանկավարժ:

Միշտ կոկիկ էր ու հարդարված, ուներ պատասխանատվության մեծ զգացում, խստապահանջ էր, բայց և մայրաբար բարի, հոգատար և ներողամիտ իր սաների հանդեպ:

Գերազանց մայր, հոգատար կին և սիրելի տատիկ: Վ. Ոսկանյանը նաև վստահելի ու խորհրդատու անձնավորություն էր:

Չարաբաստիկ և անբուժելի հիվանդությունը հայտնվեց ամիսներ առաջ: Վ. Ոսկանյանը մնան առողջական պայմաններում կարողացավ պահպանել կապ սաների և մանկավարժական կոլեկտիվի անդամների հետ: Սրտանց ուրախանում էր բոլորի հաջողություններով:

Նրա սաները սպասում էին սիրելի ուսուցչուհու վերադարձին: Ավա՛ղ, չիրականացան նրանց սպասումները:

Սիրելի ուսուցչուհու կյանքի թելը կտրվեց սույն թվականի փետրվարի 26-ին՝ գարնամամուտին:

Նորից գարուն է բացվել, մեր կյանքի հերթական գարունը, նորից բնությունը զարթոնքի մեջ է: Նորից հնչում է դպրոցական զանգը, ուսուցչուհիները դասամատյաններով շտապում են դասարաններ, կարծես ոչինչ չի փոխվել, ամեն ինչ նույնն է, չկաս միայն դու, սիրելի՛ ընկեր Ոսկանյան:

Քո անունն ու բարի հիշատակը բարձր կպահվի քո երկու զավակների, չորս թոռների, սիրելի սաների, քեզ ճանաչողների և դպրոցի մանկավարժական կոլեկտիվի ամենանվիրական հուշերում:

Դոմբոնի միջնակարգ դպրոցի մանկավարժական կոլեկտիվ

ՀՈԳԵՎՈՐ

ՄԵՐ ՏԵՐ ՀԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՍՈՒՐԲ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԶԱՏԻԿ

Հիսուս Քրիստոսի Հարազատ Հարության տոնը, որը նաև Ջատիկ է անվանվում, եկեղեցու մեծագույն տոներից է, Աստվածորդու տնօրինական առաքելության և մարդու փրկագործության նախախնամ խորհրդի արտահայտումը: Այն շարժական տոն է և այս տարի տոնվում և ապրիլի 9-ին:

Քրիստոսի հարությունը մանրամասնորեն նկարագրվում է Ավետարաններում (Մատթեոս ԻԸ 1-8, Մարկոս ԺԶ 1-8, Ղուկաս ԻԴ 1-12, Հովհաննես Ի 1-10): Համառոտ ներկայացնենք այն:

Հիսուս Քրիստոսի խաչելությունից և մահից հետո երեկոյան բարեպաշտ մարդիկ Նրա մարմինը իջեցրին խաչից և դրեցին վիմափոր գերեզմանի մեջ, որի մուտքը փակեցին մի մեծ քարով:

Երեք օր հետո՝ կիրակի առավոտյան, յուրաբեր կանայք՝ Մարիամ Մագդաղենացին, Հակոբոսի մայր Մարիամը և Սողոմեն, գնացին գերեզմանը խնկարկելու, բայց զարմանքով տեսան, որ քարայրի մուտքից քարը հեռացված է, իսկ գերեզմանը՝ թափուր: Մինչ նրանք տարակուսանքով ու զարմանքով այս ու այն կողմ էին մայում, երևում են երկու հրեշտակներ՝ լուսավոր զգեստներով, և ասում. «Ինչո՞ւ եք ողբին մեռելների մեջ փնտրում: Այստեղ չէ, այլ հարություն առավ» (Ղուկ. ԻԴ 4-9):

Հարության լուրը կանայք ավետում են առաքյալներին, որից հետո Հիսուսը երևում է նրանց: Ինչպես վկայում է Պողոս առաքյալը, Հիսուսին տեսնում է ավելի քան հինգ հարյուր հոգի:

Ահա հերթական անգամ Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին տոնում է մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի չարչարանքների, խաչելության ու հաղթական հարության սրբազան տոնը: Մեկ անգամ էլ հավատացյալ քրիստոնյաներն իրար ավետում են. «Քրիստոս Հարյալ ի մեռելոց»:

Աստված՝ որպես սիրող Հայր, մարդուն ստեղծեց նրա հետ հոր և որդու խանդակաթ ու մտերմիկ հարաբերություններ ունենալու համար: Իր պատկերով ու նմանությամբ ստեղծեց նրան, որպես անբիծ ու մաքուր արարած: Օրվա որոշ ժամերին գալիս էր դրախտ՝ իր որդիների սիրալիք ընկերակցությունը վայելելու: Սակայն մարդը, դժբախտաբար, Աստվածային պատվիրանին անհնազանդ գտնվելով, մեղանչեց և զրկվեց Աստծո հետ ունեցած այդ սիրալիք հարաբերությունից: Ադամի մեղանչումով իրեն Աստծո հետ կապող հաղորդակցության թելը կտրվեց: Հանցավոր մարդը արդար ու կատարյալ Արարչի ներկայությունից թաքնվեց, Նրա սուրբ կամքից հեռացավ: Արդարության ճանապարհներից մոլորվեց և հետզհետե անհույս ընկղմվեց մեղքի ու ապականության

տիղմի մեջ: Կարծես թե չարը հաղթեց և Արարչի ծրագիրը ծախողվեց: Աստված՝ որպես Արարիչ և մարդու գոյության նախապատճառ, չէր կարող հանգիստ մայել ընկած մարդուն: Պետք էր մարդու փրկության և նրա հետ սիրալիք հարաբերությունն ու ընկերակցությունը վերականգնելու համար միջոցներ և ճանապարհներ փնտրել և գտնել: Բավականին երկար ժամանակ Նա ուղարկեց աստվածավախ ու բարեպաշտ առաջնորդներ և մարգարեներ, պատվիրաններն ու օրենքները տվեց՝ իբրև կյանքի ուղեցույց, որ ժողովուրդը լսի նրանց, ապրի իրենց փոխանցվող պատվիրանների համաձայն և վերադառնա Աստծո հետ որդիական հարաբերության ու հավիտենական կյանք ունենալու: Այս ճանապարհով չստացվեց մարդուն վերադարձնել և ճշմարիտ ճանապարհին դնել, և Աստված, իր անհուն սիրուց մղված, որոշեց մարմնանալ, մարդանալ, մարդկային սերնդի հետ նույնանալ, մինչև անգամ իր ստեղծած մարդ էակի փոխարեն մահանալ և իր մահվամբ մեղավոր ու կորսված մարդկությանը հավիտենական կորստից փրկել: Այս է աստվածաբանության առանցքը, այս է քրիստոնեական կրոնի և եկեղեցու հիմքը, ավետարանների և առաքյալների քարոզությունն ու ուսուցումը:

Իր գործունեության, ծառայության ու քարոզության ժամանակահատվածում Հիսուս Քրիստոսը բժշկեց ժողովրդի մեջ եղած գանազան ցավերն ու հիվանդությունները, բացեց կույրերի աչքերն ու խուլերի ականջները, բորոտներին ու անդամալույծներին ազատեց իրենց բազմամյա տառապանքներից, հազարավոր անոթիների կերակրեց, մինչև իսկ մահացածների կենդանացրեց: Այս ամենը տեսնելով՝ մարդկանց հոծ բազմություններ սկսեցին հետևել Նրան և բազմահազար մարդիկ Աստծուն փառավորեցին: Բոլորը տեսնում և ճանաչում էին, որ Նա կյանքի ու մահվան տերն է, մարդացյալ Աստված: Ամբողջ Իսրայելում տարածվեց Նրա փառքը, շատերը հիացան երիտասարդ Վարդապետի ուսմունքով, հոգևոր ու հավիտենական ճշմարտությունները վերլուծելու և բացատրելու Նրա կարողությամբ: Հասարակ ժողովուրդը, ինչպես նաև բարձր դասին պատկանողներից շատերը համոզված էին, որ Նա Աստծուց եկած վարդապետ էր, որ Աստված նրա հետ էր, քանի որ ոչ մեկը չէր կարող այն զարմանահրաշ գործերն ու հրաշքները կատարել, որ Նա էր կատարում, եթե Աստված նրա հետ չլիներ:

Հակառակ այս ամենին՝ Իսրայելի իշխանական ու եկեղեցական դասակարգը նախանձով ու ատելությամբ լցվեց Նրա հանդեպ և սկսեց հալածել Նրան: Քանի դեռ Հիսուսն ազատ շրջում և անարգել գործում էր Իսրայելում, օրհնաբեր հրաշագործություններ էր կատարում, շարունակում էր իր ժողովրդավեր ծառայությունը և վայելում ընդհանուրի հարգանքը, հիացումը, նվիրումն ու սերը, նրանք չէին կարող հանգիստ զգալ իրենց դիրքում: Վրդովված էին նույնիսկ նրանց ուսուցիչները, զիջեղիկ հանգիստն ու քունը: Հիսուսի ներկայությունը փուշ էր դարձել նրանց աչքերում և երկայրի սուր՝ նրանց սրտերում: Պետք էր Նրան մեջտեղից վերացնել՝ իրենց եսասեր ու շահամոլ կյանքը ապրել կարենալու համար: Նրա արդար ու կատարյալ կյանքը ծանր հանդիմանություն էր դարձել իրենց հանցավոր ու մեղանչական կյանքի հանդեպ: Նրանք երկու ճանապարհ ունեին. կամ ընդունել իրենց սխալներն ու Նրա աստվածային առաքելությունը, երկնային հեղինակությունը, խոնարհվել Նրա առջև և դառնալ Նրա գործակիցները, կամ մերժել, հակառակվել և հալածել Նրան մինչև մահվամբ մեջտեղից վերացնելը: Սակայն նախանձն այնքան էր բթացրել նրանց ուղեղը, որ չհասկացան, որ կյանքի ու մահվան վրա իշխանություն ունե-

ցող Վարդապետը չի կարող սովորական մահականացուի նման մեռնել, այն էլ՝ խաչի անարգ մահով: Եվ ահա մի քանի ձևական հարցաքննությունից հետո իրականացրին իրենց կեղտոտ վճիռը՝ խաչափայտին գամեցին ու սպանեցին Կյանքի ու մահվան Տիրոջը, տիեզերքի Արարչին: Դժոխքը, դևերն ու սատանան ցնծագին պար բռնեցին: Նրանց թվում էր՝ հերթական անգամ ծախողել են Արարչի ծրագիրը: Հիսուսի աշակերտներն ու հետևորդներն էլ սարսափահար էին եղել՝ տեսնելով իրենց Վարդապետի կրած չարչարանքներն ու մահը: Մարդկայնորեն դատելով՝ ամեն ինչ վերջացած էր: Աշակերտները հուսահատված էին, որովհետև դարերի փորձառությունը ցույց էր տալիս, որ գերեզմանը կյանքի վերջն է, գերեզմանից դեռ ոչ ոք չի վերադարձել: Քրիստոսի թշնամիները մտածում էին, որ իրենք հաղթեցին, մեջտեղից վերացրին ազգի «խռովարար»-ին:

Սակայն չարի ու մեղքի հաջողության ճանապարհը միայն մինչև գերեզման կարող է հասնել: Մահը վերջ է դնում բոլոր մարդկային անօրենություններին ու անիրավություններին: Գերեզմանից այն կողմ նրանք ոչ մի կարողություն և իշխանություն չունեն, անզոր են: Գերեզմանը չէր կարող Աստվածորդուն կաշկանդված ու գերի պահել: Եվ ահա ընդամենը երեք օրից «պարտված» Հիսուսը Հարություն առավ: Մահվան կապանքները փշրեց, գերեզմանի ուժը ջախջախեց և նրա տիրապետությունը խորտակեց: Հիսուսը մահվանից հարություն առավ՝ ցույց տալով մարդկանց, որ մահը կյանքի վերջը չէ, որ չարը չի կարող վերջնական հաղթանակ տանել, որ արդարությունը և ճշմարտությունը միշտ հաղթանակում են: Որ թշնամությունը, նախանձն ու ատելությունը մինչև գերեզման միայն կարող են հասնել: Միայն արդարությունը, սրբությունը, հավատքն ու սերն են հավերժական: Քրիստոս հարություն առավ որպես Հույս՝ անհույսին, որպես Փրկիչ՝ մեղավոր ու կորսված մարդկության համար:

Քրիստոսը ցույց տվեց, որ մահվանից հետո կյանքը շարունակվում է:

Շուրջ երկու հազար տարիներ ի վեր այս հավիտենական ճշմարտությունն է ընկած քրիստոնեական վարդապետության առանցքում և եկեղեցու հիմքում՝ կա հավիտենական կյանք:

Քրիստոսի Հարությունը աշխարհի մեծագույն իրադարձությունն է. Քրիստոս հաղթեց մահվանը և գերեզմանին, կատարվեց մարդու փրկագործությունը: Աստծու Որդու՝ խաչի վրա մահվամբ և հարությամբ մարդը վերստին հավիտենական կյանք ունենալու իր կոչմանն արժանացավ:

Հիսուս Քրիստոսի հարության ավետիսը այսօր էլ նույն հուսադրիչ և կենսատու լուրն է, որ տարածվում է երեքում ու անկայուն, պատերազմներով ու դառնություններով լի աշխարհի շրջա կողմերում.

-Քրիստոս Հարյալ ի մեռելոց:

ԶԱՏԻԿ ՏՈՆԱԿԱՍԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ և ՏՈՆԻ ՀԵՏ ԿՊՊՎԱԾ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՍՈՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Ձատիկը հայ ժողովրդի սիրելի տոներից է: Տոնակատարությունն սկսվում է շաբաթ երեկոյան՝ ճրագալույցի սուրբ պատարագով, որից հետո ժողովուրդը Քրիստոսի Հարու-

թյան լույսն ու ավետիսը վառված մոմերով տանում է տուն: Այդ օրը Պատարագից հետո պահքը լուծարվում է: Տոնական ընթրիքի սեղան են դնում, որի պարտադիր կերակրատեսակներն են չամիչով փլավն ու ձուկը:

Առավոտյան եկեղեցիներում կատարվում է ժամերգություն, անդաստանի կարգ, Սուրբ պատարագ:

Ձատիկի օրը հավատացյալները հավկիթ են ներկում և տանում եկեղեցի՝ օրհնելու: Հավկիթը համարվում է հարության և նոր կյանքի սկզբնավորման խորհրդանիշ: Իսկ կարմիր գույնը, որով ներկում ենք հավկիթը, խորհրդանշում է խաչյալ Հիսուսի կենդանաբար արյունը, որ թափվեց մարդկության փրկության համար: Այսօր ժողովրդի մեջ սովորություն կա խայտաբղետ գույներով ներկել գատկական հավկիթները, սակայն Ձատիկն հավկիթը պետք է ներկել միայն կարմիր՝ որպես Քրիստոսի արյան խորհրդանիշ: Սուրբ Գրիգոր Տառնացիի ասում է. «Միայն Ձատիկին ենք ձու ներկում, որովհետև ձուն օրհնակ է աշխարհի և, ինչպես իմաստուններն են ասում, դրսի կեղևը նման է երկնքին, թաղանթը՝ օդին, սպիտակուցը՝ ջրին, դեղնուցն էլ երկիրն է: Իսկ կարմիր գույնը խորհրդանշում է, որ աշխարհը ... գնվեց Քրիստոսի արյամբ: Եվ մենք կարմիր ձուն մեր ձեռքերի մեջ առնելով՝ հռչակում ենք մեր փրկությունը»:

Այդ օրը երիտասարդներն ու երեխաները ներկված ձվերով կազմակերպում են նաև ձվախաղեր:

Ձատիկին հավատացյալ ժողովուրդը նաև ցորեն է աճեցնում՝ նորից որպես նոր կյանքի

և զարթոնքի խորհրդանիշ:

Թող Քրիստոսի Հարության լույսը լուսավորի ամենքիս, ազգովի դառնանք մեր քրիստոնեական ակունքներից, վերագտնենք Արարիչ Աստծո հետ մեր որդիական կապն ու մնանք Աստծո հետ այն սիրալիք ու բարի հարաբերությունների մեջ, որի համար ստեղծվել ենք:

Աստված է, տեսնելով մեր որդիական նվիրումը, սերն ու խոնարհումը, մեր ճանապարհից հեռացնի թշնամությունն ու ատելությունը, նախանձն ու անարդարությունը: Աղոթենք, որ Աստված մեզ էլ հարություն տա մեր այս հոգևոր թմբկից, զորացնի և իմաստություն տա, որպեսզի կարողանանք ատել մեղքն ու սիրել արդարությունը, միշտ քայլել Աստծո ճշմարիտ ճանապարհներով և ապրել աստվածահաճո կյանքով:

Քրիստոս հարյալ. «Որպեսզի ով որ Նրան հավատա, չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Երանելի են բոլոր նրանք, ովքեր այս գիտակցությամբ ու հավատքով են նշում Հիսուս Քրիստոսի հաղթական Հարության սրբազան տոնը:

Շնորհավոր Սուրբ Ձատիկ: Քրիստոս հարյալ ի մեռելոց: Օրհնյալ է Հարությունը Քրիստոսի:

Արթուր կարկ ԱՐԲԱՄՅԱՆ Արցախի թեմի ԶԵԿ փոխառն

ԳՐԱԿԱՆ

«ՀԱՅԱՑՔ ԶՍԵՌՆԱՍՈՒՏԻ»

Լրացավ բանաստեղծ, հրապարակախոս, Արցախում «Հայաստանի Հանրապետություն» օրաթերթի սեփական թղթակից Դավիթ ՄԻՔԱՅԵԼՅԱՆԻ ծննդյան 70-ամյակը: Ընթերցողներին ենք ներկայացնում բանաստեղծությունների մի շարք հեղինակի տպագրության պատրաստած «Հայացք ծնունդանուտի» ժողովածուից:

ԲՈՒՔԸ ՈՐՈՒՄ Է

Կեղևը բաց արա, ծառ, Առ ինձ կեղևիդ մեջ...

Ռ. Դավոյան

Հողմը խուժեց մեկեն, Ցրտերը եկան կրկին, Քուն չի գալիս անգամ նորածնի աչքին, Մղձավանջից Ձարթել է ժողովուրդը իմ զարկված. հավարի մեջ Լույս է որոնում կրկին... Այս էլ՝ քանի՜ երրորդ անգամ Գազանացած ու նենգ Կրակեցին վերից նրա խոցված վերքին:

Բավ չեղավ դավել, Կեղեքել, ստել, Աննեղ արյուն են դարձյալ ուզում հեղել... Այսքան դաժանություն երբեք չենք տեսել, Աստված իմ, Ախր քեզ ի՞նչ է եղել... Հավատա, «Տերը» մերկ է եմ գլխից, Եվ զուր ես նրան մեզ մատաղ տալիս... Տես, Թշնամին է ոռնում գայլի պես՝ Չոհասեղանին Նոր զոհ տեսնելու տենդով հղիացած, Ու ժանիքներին յաթաղանից էլ սուր, Արյան շիթերը դեռ չեն չորացել...

Սթափվիր, աշխարհ, Ուշքի՛ եկ, Աստված: Թե զոջաս հետո՛ շատ ուշ կլինի: Իսկ այսօր սհա, Նոր գորշ ամպեր են տանիքիս նստել, Ու բարուրի մեջ Նորածին մանչն իմ չի ուզում քնել... Հողմը խուժեց մեկեն, Ցրտերը սաստկացան, Հայաստան, Առ ինձ քո տաք կեղևի մեջ, Բուրը ոռնում է...

ԱՇՆԱՆ ՎԵՐՁԻՆ ԳԻՇԵՐԸ

Իրիկնային դժոխքից Դեռ քաղաքն իմ չէր սթափվել Ու մինչ երկինքը Հուտ սասողեր կմաղեր ծխացող տներին Եվ մղձավանջի միջից Կթարթեր աչքերն իր ամպամած, Կրկին պայթեց արկը վայրագ թշնամու: Աշնան վերջին գիշերը դողաց, Ու ցավից Մերկացան աշնան ծառերը... Չմեռ է գալիս, Սոսկալի ծմեռ, Գոտեպնդվիր ու տոկա՛, Արցախ երկիր...

ԿԱՐՄԻՐ ԶԻԱՎՈՐԸ ԴԻՋԱԿԸ ԿՓՐԿԻ...

Ես մեղավոր չեմ, Որ սիրահարված եմ Դիզակ աշխարհին Եվ կորստի ցավից Կորցրել եմ գլուխս, Հանգիստս, քունս... Ի՛նչ չար կատակ է ներխուժել տունս: Ինչպե՛ս թե՛ Դիզակը գերեմարված է թշնամու կողմից, Եվ մեր հիմնվուրց Արցախի հողում Թուրքերն են վխտում օրուցերեկով Վանք ու մատուռներ սրբապղծելով, Օջախներն հայոց Հրի մատնելով, Մոխիր դարձնելով... Վիշտ այնքան խորն է, Որ առաջվա պես Իշխանագետը էլ չի խոխոջում, Ասես պապանձվել՝ Ձարկված տղերքի կորուստն է ողբում...

Արևսարի կատարին Ասուն են՝ իբրև, Երեկ գիշերը Կարմիր ծիպվոր է երկնքից ցած իջել՝ Դավթի սուրը ձեռին, Ում հետևել են քառսուն հայ քաջեր...

Եվ ուխտ են արել՝ Չվերադառնալ տուն, Մինչև թշնամին սրախող չարվի, Ոտնակոխ չարվի Ու երկրից քվի... Փրկության համար Չկա ուրիշ ելք, Միանալ է պետք Քաջ ծիպվորին...

Հողս բզկտված է, Հայրենիքս՝ արնածոր, Ինձնից ուժով խել, Հոշոտել են փորձում Արցախատունս: Սավառնող արծիվներն այս ո՞ր մնացին... Գիշանգոլների պես Բայրաքթարներն են երկնում վնգստում, Իսկ պահպան արծիվները Ուշանում են...

Հողս արյունոտվել է Պատերազմում զարկված տղաների Սառն համբույրից... Հողս արցունքոտվել է Որդեկորույս մայրերի Սրտակեղեք լացից... Հողս ծխում է Հրդեհված արտերի Մոխրացող սովերներից... Հողս ոռնում է Վիրավոր մարտնու Ճշացող ցավից... Հողս մխում է Հայասպան թշնամու Լիրբ հեռուցից... Ինչպե՛ս ամոթեմ երկրիս վերքերը, Որ վերընծյուղվի, Վեր հառնի մոխիրներից...

ԱՇԽԱՐՀԸ ԿՈՒՅՐ Է...

Ցավից Ցնցվել է ըմբոստ երկիրն իմ, Խառնվել են իրար կրակ ու կայծակ, Մոլորվել են երկնում Աղավնիները ճերմակ, Կտուցներին Մահաբեր ռումբեր են կախվել... Դաժան կռիվ է Արցախի հողում, Թիրախում թշնամու Մայրաքաղաքն է իմ նորից հայտնվել: Հրդեհ է ամենուր, Հրթիռների ոռնոց, Ամենուր մահվան տեսիլներ են շրջում...

Սևազգեստ մայրն է Մինուճար որդու կորուստը ողբում, Ձարկված ծերունու է Մահուն խուլ տնքում, Բարուրի մեջ Նորածին մանչուն է նեղվում... Արցախի ճիչը Հասել է անգամ ծով տիեզերքին, Սակայն՝ անօգուտ: Աշխարհը կույր է, Աշխարհը խուլ է, Ոչինչ լի լսում...

ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ես երկյուղում եմ, Երբ մտերիմ մարդիկ Հիշատակում են ծննդյանս տարեդարձի մասին Եվ շնորհավորում Վայ,- ասում են,- ամոթ է, Մի՛ հիշեցրեք ինձ Նոյեմբերի 7-ի աղետալի օրը, Որ ողբերգական էր Արցախիս համար, Ճակատագրական... Տղերքը Չնայած կռվում էին հերոսաբար, Եվ քաջի մահով Շատերը ընկան Բեղաքաղաքի պարիսպների տակ, Հրադարարից թուպներ առաջ... Սակայն Սկուտեղի վրա այն հանձնվեց թշնամուն, Անարգվեցին Նահատակված տղաների հիշատակը, Սրբությունները բոլոր... Այսօր էլ Շարունակվում է մղձավանջը դաժան, Ու հավատալ չի լինում, Սթափվել չի լինում, Մեղավորի պես գլուխս կախել Վախենում եմ՝ Նախկին հպարտությամբ Փողոցով քայլել, Մարդկանց աչքերին աներկյուղ նայել... Հանցանքի տերը Ասես ես լինեմ, Շշկո՞վել եմ ու Հանդիմանում եմ հաճախ ինքս ինձ... Չգիտեմ ինչպես «մեղքերս» քավեմ Եվ հպարտ քայլեմ... Բարեկամներս, Օ՜հնայան առիթով Մի՛ շնորհավորեք ինձ, Չեզ շատ եմ խնդրում, Ավելի լավ է՝ Հանդիպման պահին Բարև տաք՝ անցնեք...

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Table with 5 columns: Արդյունքներ, Քանակ, Արժեք (հազ. դրամ), Հատկացման ձևը (կանխիկ/փոխանցում, բանկային հաշիվ/դրամադրվել), Այլ տվյալներ. Contains financial data for various categories.

Table with 5 columns: Արդյունքներ, Քանակ, Արժեք (հազ. դրամ), Գույքի անվանումը, հասցեն, համաստեղ եկա-րագիր, չափսերը, Այլ տվյալներ. Contains financial data for various categories.

Table with 5 columns: Արդյունքներ, Քանակ, Արժեք (հազ. դրամ), Գույքի անվանումը, մակնիշը և սերիան, թողարկման տարեթիվը, Այլ տվյալներ. Contains financial data for various categories.

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՎԻՆՉՉՈՒՆԻ ՖԵՂԵՐԱՑԻԱՅՈՒՄ ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ ԵՆ ՄԱՐԶՈՒՄՆԵՐԸ ՇՐՋԱՓԱԿՄԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

Անցած տարվա դեկտեմբերից շրջափակման մեջ գտնվող Արցախում կյանքը սկսեց ընթանալ ոչ սովորական հունով: Ստեղծված պայմաններում տուժեցին գրեթե բոլոր ոլորտները: Մարզաշխարհում եւս դժվարություններ են առաջացել, բայց «Լուսարար»-ի անդրադարձը տվեց այն համոզմունքը, որ իսկական մարզիկները չեն նահանջում դժվարությունների առջև:

Չերթական հաճելի գրույցն ունեցանք Արցախի վինգչունի եւ թայքի ֆեղերացիայի նախագահ եւ գլխավոր մարզիչ, ՄՊՄԴ-ի վինգչունի մարզիչ Սայաթ ԲԱՂՂԱՍԱՐՅԱՆԻ հետ: Զրուցելով չինական մարտարվեստում վինգչունում, երկարամյա փորձ եւ ձեռքբերումներ ունեցող մարզիչի հետ՝ պարզաբանեցինք, որ հոգում հավերժ հիասքանչ գարուն պահպանելն ամենելին էլ անհնար չէ: Չէ՞ որ «վինգչուն» թարգմանաբար նշանակում է հավերժ հիասքանչ գարուն: Գուցե եւ պատահական չէ, որ գեղեցիկ ու փիլիսոփայական միտք ունեցող անունն է կրում այդ հզոր մարտարվեստը: Միշտ եւ ամեն ինչում, թեկուզ դժվարին իրավիճակի մեջ նկատել կյանքի լուսավոր կողմերը, լինել ուժեղ, բայց բարի, դժվարությունները հաղթահարելու համար են, հաղթահարեցի՞ր, ուրեմն առաջ եւ գնում դեպի կատարելություն՝ հղկելով վարպետությունը պարապմունք առ պարապմունք. սա է չինական մարտարվեստի փիլիսոփայությունը:

Վինգչունի փիլիսոփայությունն առանձնանում է իր եզակիությամբ. դրա տեխնիկան ներառում է ցանկացած բռնունից կամ հարձակումից ազատվելու եւ պաշտպանվելու ու միաժամանակ հակահարձակվելու հզոր հնարներ: Դրանով պարապող մարզիկը ոչ միայն ձեռք է բերում այդ հմտությունները, այլեւ փոխվում են նրա համոզումներն ու աշխարհընկալումը, սկսում է գործել այն համոզմունքը, որ ցանկացած անելանելի թվացող իրավիճակից ելք կա, ընդ որում՝ կյանքի տարբեր ոլորտներում:

«Հավերժ հիասքանչ գարուն» ընտրած մարզիկները շարունակում են իրենց մարզումները շրջափակման պայմաններում, հաղթահարում են ցրտաշունչ ձմռան սառնամանիքին չջեռուցվող մարզադահլիճում պարապելու դժվարությունը, սովորում են մարզ-

կան մաշվում են: Հիմնական դժվարությունները դրանք են:

- Արդյոք նվազե՞լ է մարզիկների թիվը շրջափակման պայմաններում:

- Մարզիկների թվի նվազում չկա, հակառակը, ունենք նոր մարզիկներ, որոնք շրջափակման օրերին սկսել են հաճախել վինգչունի պարապմունքների: Բայց քանի որ տրանսպորտի հետ կապված խնդիրներ են լինում, բացակայությունները հաճախ են լինում: Մայրաքաղաքի ծայրամասերից հաճախող կրտսեր մարզիկների համար դժվար է լինում ներկայանալը, հատկապես եղանակային վատ պայմաններում: Ընդհանուր առմամբ մարզիկների հաճախելիությունը նորմալ է:

- Ի՞նչ փոփոխություն եք մտքել մարզումների մեջ՝ շրջափակմանը պայմանավորված:

- Առանձնակի փոփոխություններ չեն մտքել մարզումների գրաֆիկի եւ ձեւի մեջ: Պարապմունքներն ըն-

թանում են գրեթե նույն հունով: Էլեկտրաէներգիայի հովհարային անջատումների դեպքում մարզադահլիճը լուսավորում ենք հեռախոսների լույսերով: Պարզապես աշխատում են, որ այդ ընթացքը չհամընկնի մենամարտային հատվածի հետ: Մարզիկների անվտանգությունից ելնելով՝ ձգտում են այնպես հարմարեցնել, որ մենամարտերը կատարվեն պարապմունքի այն հատվածում, երբ կա պատշաճ լուսավորվածություն: Նախապես իմանալով էլեկտրաէներգիայի հովհարային անջատումների գրաֆիկը՝ հարմարեցնում են պարապմունքի ծրագրի հետ: Այդպես մարզումների ծրագիրը ստացվում է կատարել ամբողջությամբ:

- Ի՞նչ եք խորհուրդ տալիս մարզիկներին, ինչպե՞ս դիմակայել դժվարություններին:

- Մարզիկներին խորհուրդ են տալիս նախ գիտակցել, որ նրանք մարզվում են ոչ թե չեմպիոն դառնալու կամ ընդհանրապես մրցույթներին մասնակցելու (քանի որ մեկ-մեկ նկատում են, որ որոշ մարզիկներ նեղվում են մրցումներին չմասնակցելու համար), այլ՝ ամուր առողջություն, ուժեղ ոգի, պայծառ միտք, բարի հոգի, առողջ ընկերական շրջապատ ունենալու համար: Եվ ամենակարևորը՝ հիշեն, որ իրենք մարզվում են իրենց եւ հարազատներին պաշտպանել կարողանալու, ճիշտ եւ արդյունավետ մարտավարություն սովորելու համար: Իսկ կյանքի դժվարություններին խորհուրդ են տալիս նայել մարզիկի հոգեբանությամբ, այսինքն՝ չընկճվել, միշտ պատրաստ լինել ծանր հարվածների, բայց կարողանալ խուսափել այդ հարվածներից, իսկ ընդունելու դեպքում արագ կարողանալ ոտքի կանգնել, լինել ոգով ուժեղ, համարձակ, իսկ մտքով՝ արթուն, գործել կայծակնապես: Այս են սովորեցնում մարտարվեստները: Շրջափակման պատճառով առաջացած դժվարություններից չպետք է վախենալ, այլ պետք է գտնել ելքեր եւ հաղթահարել դրանք, ինչն էլ ամում ենք մեր սաների հետ միասին: Միշտ եւ ամեն ինչում եղեք լավատես, միասնական եւ միմյանց օգնող թե՛ պարապմունքի ժամանակ, թե՛ հետո:

Սոնյա ԱՎԱԳՅԱՆ

վել լույսի բացակայության դեպքում, շարունակում են հավատարիմ մնալ իրենց ընտրած մարտարվեստին, քանի որ ունեն լավատես մարզիչ, որն իր ներսից է ջերմություն ու լույս ճառագում՝ մարզիկներին սովորեցնելով հաղթահարել դժվարությունները սեփական օրինակով:

- Սայաթ, ի՞նչ դժվարությունների է հանդիպում ֆեղերացիան՝ կապված շրջափակման հետ:

- Ֆեղերացիան առաջին հերթին տուժում է նրանով, որ շրջափակման պատճառով չենք կարող գնալ եւ մասնակցել դրսում կազմակերպվող միջոցառումներին, որոնց մասնակցելը շատ կարեւոր է մարզիկների զարգացման համար: Մարզիչներս էլ չենք կարող ներկայանալ ու մասնակցել դրսում կազմակերպվող որակավորման դասերին: Ծանապարհի փակ մնալն ավելի երկարանալու դեպքում չենք կարողանա ձեռք բերել նոր մարզագույք: Մարզադահլիճում ունեցած մարզագույքի որոշ տեսակներ պատռվում

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ

ՊՈՒ ԷՅՈՒԱՐԻ ՏՈՒՆ ՖՐԱՆՔՓՈՆԻՅԱԿԻ ԿԵՆՏՐՈՆ ԻԿՄՆԱԳՐԱՄԻ 2022թ. գործունեության մասին

Table with 2 columns: Item description and Amount. Includes items like 'Հիմնադրամի լրիվ անվանումը', 'Հիմնադրամի գործադիր մարմնի ղեկավարը', 'Հիմնադրամի հոգաբարձուների խորհրդի անդամները', 'Աշխատակազմում ընդգրկված անձանց ընդհանուր քանակը'.

Table with 2 columns: Item description and Amount. Includes items like 'Իրականացված ծրագրերը', 'Ֆինանսական աղբյուրները', 'Ֆինանսական տարում օգտագործված միջոցների ընդհանուր չափը'.

Գլխավոր հաշվապահ՝ ՖԻԼԱՆՍ ՊՐՈ ՓԲԸ

ԼՈՒԾԱՐՎՈՒՄ Ե

«Հեռանկար» հասարակական կազմակերպությունը: Գրանցման համար՝ 443, գրանցման ամսաթիվ՝ 31.05.2019թ.: ՀՎՀՀ 90044808: Պարտատերերին խնդրվում է երկամսյա ժամկետում հետաքրքրող հարցերով դիմել կազմակերպության գրասենյակ՝ ԱՅ, ք. Ստեփանակերտ, փողոց Ալեք Մանուկյան 12/52 հասցեով: Հեռախոս՝ 097143100: Նախագահ՝ Մարինե Հովագիմյան:

Ի ԼՐՈՒՄՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ

«Լուսարար» թերթի 2023թ. հ.2-3-ում տպագրված լուծարվող կազմակերպությունների վերաբերյալ

Պարտատերերին խնդրվում է հետաքրքրող հարցերով երկամսյա ժամկետում դիմել նշված կազմակերպությունների լուծարման հանձնաժողովներին: Հեռախոսներ՝ Հաղորուփի շրջվարչակազմ - 097 20 00 79 Շուշիի շրջվարչակազմ - 097 22 12 16

Ասկերանի շրջվարչակազմ - 0476 77 3 17 Մարտակերտի շրջվարչակազմ - 0474 2 13 70 Մարտունու շրջվարչակազմ - 0478 2 25 25 Շահումյանի շրջվարչակազմ - 0479 5 06 93

ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ

«ՇՈՒՇԻԻ ՏԵԽՆՈԼՈԳԻԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ» ՀԻՄՆԱԴՐԱՍ

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է Հիմնադրամի հոգաբարձուների խորհրդի «24» հունվարի 2023թ. 01-01/23 որոշմամբ

ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ «ՇՈՒՇԻԻ տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի 2022թ. գործունեության մասին

- 1. Հիմնադրամի լրիվ անվանումը «ՇՈՒՇԻԻ տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամ
1.1 Գրանցման համարը 443.160.12377
1.2 Գրանցման ամսաթիվը 26.01.2016թ.
1.3 Գրանցվելու վայրի հասցեն ք. Ստեփանակերտ, Վ. Վաղարշյան 7
1.4 Հեռախոս /+374479/ 70035
2. Հիմնադրամի գործադիր մարմնի ղեկավարը՝ Նվեր Միքայելյան
3. Հիմնադրամի հոգաբարձուների խորհրդի անդամները
4. Աշխատակազմը
5. Իրականացված ծրագրերը
6. Ֆինանսական արդյունքները
7. Ֆինանսական տարում օգտագործված միջոցների ընդհանուր չափը
8. Ֆինանսական հաշվետվությունների վերաբերյալ աուդիտի իրականացնողը՝ «Աուդիտ Պրո» ՓԲԸ

Ռեկտոր Միքայելյան Նվեր
Գլխավոր հաշվապահ խորհրդայան Մուսաննա

audit pro
Աուդիտ Պրո
ՍՇ. ք. Ստեփանակերտ
Վ. Մամիկոնյան 29/6
+ 3747 959575
www.auditpro.am

ԱՆՎԱԿԱ ԱՌՈՂԻՏՈՐԻ ԵԶՐԱՎԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

«ՇՈՒՇԻԻ տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի 2022թ. ղեկավարների 31-ի դրությամբ հաշվետվակված տարվա ֆինանսական հաշվետվությունների վերաբերյալ

«ՇՈՒՇԻԻ տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի ղեկավարությանը

Կարծիք
Մենք աուդիտի ենք ենթարկել «ՇՈՒՇԻԻ տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի (այսուհետ՝ «Հիմնադրամ») ֆինանսական հաշվետվությունները, որոնք ներառում են ֆինանսական վիճակի մասին հաշվետվությունը՝ 2022թ. ղեկավարների 31-ի դրությամբ, ինչպես նաև այդ ամսաթվին ավարտված տարվա համապարփակ ֆինանսական արդյունքի, զուտ ակտիվներում փոփոխությունների, դրամական միջոցների հոսքերի մասին հաշվետվություններն ու ֆինանսական հաշվետվություններին կից ծանոթագրությունները, ներառյալ՝ հաշվապահական հաշվառման նշանակալի քաղաքականության հիմնական դրույթները:
Մեր կարծիքով, կից ֆինանսական հաշվետվությունները բոլոր էական առումներով ճշմարիտ են ներկայացնում Հիմնադրամի ֆինանսական վիճակը 2022 թվականի ղեկավարների 31-ի դրությամբ, ինչպես նաև այդ ամսաթվին ավարտված տարվա ֆինանսական արդյունքն ու դրամական միջոցների հոսքերը՝ Ֆինանսական հաշվետվությունների միջազգային ստանդարտների համաձայն (ՀՀՄՄ-ներ):

Կարծիքի հիմք
Մենք աուդիտի ենք ենթարկել «ՇՈՒՇԻԻ տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի (այսուհետ՝ «Հիմնադրամ») ֆինանսական հաշվետվությունները, որոնք ներառում են ֆինանսական վիճակի մասին հաշվետվությունը՝ 2022թ. ղեկավարների 31-ի դրությամբ, ինչպես նաև այդ ամսաթվին ավարտված տարվա համապարփակ ֆինանսական արդյունքի, զուտ ակտիվներում փոփոխությունների, դրամական միջոցների հոսքերի մասին հաշվետվություններն ու ֆինանսական հաշվետվություններին կից ծանոթագրությունները, ներառյալ՝ հաշվապահական հաշվառման նշանակալի քաղաքականության հիմնական դրույթները:
Մեր կարծիքով, կից ֆինանսական հաշվետվությունները բոլոր էական առումներով ճշմարիտ են ներկայացնում Հիմնադրամի ֆինանսական վիճակը 2022 թվականի ղեկավարների 31-ի դրությամբ, ինչպես նաև այդ ամսաթվին ավարտված տարվա ֆինանսական արդյունքն ու դրամական միջոցների հոսքերը՝ Ֆինանսական հաշվետվությունների միջազգային ստանդարտների համաձայն (ՀՀՄՄ-ներ):

Ֆինանսական հաշվետվությունների համար ղեկավարության և կառավարման օղակներում գրանցված անձանց պարտավորությունները:
Ղեկավարությունը պատասխանատու է ՀՀՄՄ-ի համաձայն ֆինանսական հաշվետվությունների պատրաստման և ճշմարիտ ներկայացման, և այնպիսի ներքին հսկողության համար, որն ըստ ղեկավարության, անհրաժեշտ է խարդախության կամ սխալի հետևանքով էական խեղաթյուրումների գերծ ֆինանսական հաշվետվությունների պատրաստումը ապահովելու համար:

Ֆինանսական հաշվետվությունները պատրաստելիս՝ ղեկավարությունը պատասխանատու է Հիմնադրամի անընդհատ գործելու կարողության գնահատման համար՝ անհրաժեշտության դեպքում բացահայտելով անընդհատությանը վերաբերող հարցերը, ինչպես նաև հաշվապահական հաշվառման անընդհատության հիմունքը կիրառելու համար, եթե ղեկավարությունը չունի Հիմնադրամը լուծարելու կամ Հիմնադրամի գործունեությունը դադարեցնելու մտադրություն, կամ չունի այդպես չվարվելու որևէ իրատեսական այլընտրանք:

Կառավարման օղակներում գտնվող անձինք պատասխանատու են ֆինանսական հաշվետվությունների պատրաստման գործընթացի նկատմամբ վերահսկողության համար:

Աուդիտորի պարտավորությունները ֆինանսական հաշվետվությունների աուդիտի համար

Մեր նպատակն է ձեռք բերել ողջամիտ հավաստիացում առ այն, որ ֆինանսական հաշվետվություններն, ամբողջությամբ վերցրած, զերծ են խարդախության կամ սխալի հետևանքով առաջացած էական խեղաթյուրումներից և ներկայացնել մեր կարծիքը ներառող աուդիտորի եզրակացություն:

Ողջամիտ հավաստիացումը բարձր մակարդակի հավաստիացում է, բայց այն չի երաշխավորում, որ ԱՄՄ-ներին համապատասխան իրականացված աուդիտը միշտ կհայտնաբերի էական խեղաթյուրումներ, երբ այն առկա է: Խեղաթյուրումները կարող են առաջանալ սխալի կամ խարդախության արդյունքում, և համարվում են էական, երբ խեղամտորեն կարող է ակնկալվել, որ դրանք առանձին կամ միասին վերցրած, կազդեն ֆինանսական հաշվետվություններն օգտագործողների՝ այդ ֆինանսական հաշվետվությունների հիման վրա կայացվող տնտեսական որոշումների վրա:

ԱՄՄ-ների համաձայն իրականացրած աուդիտի ողջ ընթացքում կիրառում ենք մասնագիտական դատողություն և պահպանում մասնագիտական կասկածամտություն: Ի լրումն՝

- հատկորոշում և գնահատում ենք խարդախության կամ սխալի հետևանքով ֆինանսական հաշվետվությունների էական խեղաթյուրման ռիսկերը, նախագծում և իրականացնում ենք աուդիտորական ընթացակարգեր՝ այդ ռիսկերին արձագանքելու նպատակով, և ձեռք ենք բերում աուդիտորական ապացույցներ, որոնք բավարար համապատասխան հիմք են հանդիսանում մեր կարծիքի համար: Խարդախության հետևանքով առաջացած էական խեղաթյուրման չհայտնաբերման ռիսկն ավելի բարձր է, քան սխալի հետևանքով էական խեղաթյուրման չհայտնաբերման ռիսկը, քանի որ խարդախությունը կարող է ներառել հանցավոր համաձայնություն, զեղծարարություն, միտումնավոր բացթողումներ, սխալ ներկայացումներ կամ ներքին հսկողության համակարգի չարաշահում:

- ձեռք ենք բերում աուդիտին վերաբերող ներքին հսկողության մասին պատկերացում՝ տվյալ հանգամանքներին համապատասխան աուդիտորական ընթացակարգեր նախագծելու, և ոչ թե Հիմնադրամի ներքին հսկողության արդյունավետության վերաբերյալ կարծիք արտահայտելու համար:

- գնահատում ենք ֆինանսական հաշվետվությունների պատրաստման համար հաշվապահական հաշվառման կիրառված քաղաքականության տեղին լինելը, ինչպես նաև ղեկավարության կողմից կատարած հաշվապահական հաշվառման գնահատումների և կից բացահայտումների խելամուտությունը:

• եզրահանգում ենք ղեկավարության կողմից հաշվապահական հաշվառման անընդհատության հիմունքի կիրառման տեղին լինելու վերաբերյալ, և հիմնվելով ձեռք բերված աուդիտորական ապացույցների վրա, գնահատում ենք, արդյոք առկա է էական անորոշություն դեպքերի կամ իրավիճակների վերաբերյալ, որոնք կարող են նշանակալի կասկած հարուցել Հիմնադրամի անընդհատ գործելու կարողության վրա: Եթե մենք եզրահանգում ենք, որ առկա է էական անորոշություն, ապա մեզանից պահանջվում է աուդիտորի եզրակացությունում ուշադրություն հրավիրել ֆինանսական հաշվետվությունների համապատասխան բացահայտումներին, կամ, եթե այդպիսի բացահայտումները բավարար չեն, ձևափոխել մեր կարծիքը: Մեր եզրահանգումները հիմնված են մինչև մեր եզրակացության ամսաթիվը ձեռք բերված աուդիտորական ապացույցների վրա: Սակայն, ապագա դեպքերը կամ իրավիճակները կարող են ստիպել Հիմնադրամին դադարեցնել անընդհատության սկզբունքի կիրառումը:

- գնահատում ենք ընդհանուր առմամբ ֆինանսական հաշվետվությունների ներկայացումը, կառուցվածքը և բովանդակությունը, ներառյալ բացահայտումները, և արդյոք ֆինանսական հաշվետվությունները ներկայացնում են դրանց հիմքում ընկած գործարքներն ու իրադարձություններն այն ձևով, որն ապահովում է ճշմարիտ ներկայացումը:

Ի թիվս այլ հարցերի, մենք տեղեկացնում ենք կառավարման օղակներում ներգրավված անձանց առաջարկների պլանավորված շրջանակի և ժամկետների, ինչպես նաև աուդիտի ընթացքում հայտնաբերված նշանակալի հարցերի, ներառյալ՝ ներքին հսկողությանը վերաբերող նշանակալի թերությունների մասին:

10 մարտի 2023թ. «ԱՌՈՂԻՏ ՊՐՈ» ՓԲԸ

Արսեն Խաչատրյան Տնօրեն
Չարինե Վերդիյան Աուդիտոր

ԿՈՐԵԼ Է

Սամվել Գեորգիյանի Դավթյանի՝ իրավաբանի մասնագիտությամբ դիպլոմը՝ տրված Երևանի «Երևան» համալսարանի կողմից 2006 թվականին:
Համարել անվավեր:

ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԻ ՀՈՒՍՏԱՏՎԱԾ Է Հիմնադիր «Լուսարար» ՓԲԸ
Ստեփանակերտ, Գ. Թումանյան փ. 95, 94-38-99, E-mail: gorcert@mail.ru; www.lusarar.info
Սեջերումների և փաստական տվյալների ստուգությունն ապահովում են հեղինակները: Թերթը ընթերցողների հետ զրգարություն վարելու պարտավորություն չի ստանձնում:
Տպագրվում է Ստեփանակերտի «Դիզակ պլյուս» ՍՊԸ-ում: Ծավալը՝ տպագրական 3 մամուլ: Տպաբանակ՝ 1650: Ստորագրված է տպագրության 24.03.2023թ.:

«Լուսարար» թերթը տարածվում է միայն բաժանորդագրությամբ: